

**ДО
СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ
НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**

към вх. № ВСС – 11886/02.09.2026 г.

ВИСШИ СЪДЕБЕН СЪВЕТ	
Регистров номер	Дата
ВСС - 11886	16.09.2026

ЗАЯВЛЕНИЕ

от Васил Маринов Петков
номиниран за член на ВСС, от състава на съдиите

На основание чл. 29в, ал. 4 от ЗСВ, ПРЕДСТАВЯМ следните документи:

1. Автобиография;
2. Мотиви;
3. Концепция за дейността на ВСС;
4. Кадрова справка;
5. Служебна бележка;
6. Декларация по чл. 18 от ЗСВ;
7. Декларация по чл. 19а, ал. 1 от ЗСВ;
8. Диплома за завършено висше образование – копие;
9. Удостоверение за придобита правоспособност – копие.

15.09.2026 г.

ПОДПИС: _____

(Васил Петков)

АВТОБИОГРАФИЯ

на Васил Маринов Петков

ИМЕ, ПРЕЗИМЕ, ФАМИЛИЯ: Васил Маринов Петков

ДАТА НА РАЖДАНЕ:

МЕСТОРОЖДЕНИЕ:

ЕГН:

ЗА КОНТАКТ:

ОБРАЗОВАНИЕ:

Висше: Бургаски свободен университет, специалност „Право“, Диплома сер. А № /1997 година;

Висше: Висше военновъздушно училище „Георги Бенковски“ гр. Долна Митрополия Диплома сер. Н № /1990 година;

Средно: Математическа гимназия гр. Ямбол, Диплома рег. № /1985 година.

ЮРИДИЧЕСКА ПРАВОСПОСОБНОСТ: Удостоверение № /21.03.2002 г. от МП на РБ.

ТРУДОВА ДЕЙНОСТ:

от 09.07.2024 г. – съдия във Военно-апелативния съд;

от 07.08.2014 г. до 08.07.2024 г. – председател (вкл. и и.ф.) на Окръжен съд Ямбол;

от 01.12.2009 г. до 06.08.2014 г. – председател на Районен съд Ямбол;

от 18.04.2005 г. до 30.11.2009 г. – съдия в Районен съд Ямбол;

от 19.01.2004 г. до 17.04.2005 г. – мл. прокурор в Районна прокуратура Котел;

от 01.04.2002 г. до 16.09.2003 г. – юрисконсулт в Министерство на отбраната;

от 02.03.2002 г. до 31.03.2002 г. – офицер от Военновъздушни сили на Република България;

от 01.03.2001 г. до 01.03.2002 г. – съдебен кандидат в Окръжен съд Ямбол;

от 25.08.1990 г. до 28.02.2001 г. – офицер от Военновъздушни сили на Република България.

ОБЩ ЮРИДИЧЕСКИ СТАЖ: 24 г. 0 м. и 24 д. (към 15.09.2026 г.)

ОБЩ СТАЖ В СЪДЕБНАТА СИСТЕМА: 22 г. 7 м. 24 д. (към 15.09.2026 г.)

РАНГ: „Съдия във ВКС и ВАС“ от 26.09.2017 година.

ПОСЛЕДНА АТЕСТАЦИЯ: Решение на Съдийската колегия на ВСС по Протокол № 41/10.12.2019 г., комплексна оценка „Много добра“ – 99 точки.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ КВАЛИФИКАЦИИ:

- Основи на европейското право – НИП;
- Съдебна практика на Съда на ЕО – НИП;
- Учебен курс за ръководителите на съдебната система – НИП;
- Разглеждане на делото в отсъствие на обвиняемия. Практически проблеми по прилагането на НК и НПК. Последни изменения в НПК – НИП;
- Работа с медиите на административни ръководители – Програма за развитие на съдебната система;
- Актуални въпроси, свързани с приложението на НПК – НИП;
- Прилагане на закона за административните нарушения и наказания – НИП;
- Учебен курс за ръководителите на съдебната система по управление на бюджет, обществени поръчки, управление на човешките ресурси, класифицирана информация, СРС – НИП;
- Административен капацитет. Процедура за подобряване на процеса на управление на човешките ресурси в съдилищата и повишаване на квалификацията на съдии, съдебни помощници, административни ръководители и съдебни администратори – ОПАК;
- Разследване на корупцията в съдебната система и антикорупционни мерки – НИП;
- Работа с медиите на административни ръководители. Говорители на съдилища – ВСС;
- Актуални въпроси, свързани с приложението на НПК – НИП;
- Практически проблеми, свързани с приложението на чл. 250а - 251а от Закона за електронните съобщения – Форум на съдилищата в България;
- Електронно правосъдие и заповедни производства – ВСС;

- Усъвършенстване на работния процес в съда – Програма за развитие на съдебната система;
- Проблеми свързани с натовареността – ВСС;
- Правосъдието близо да хората – ВСС;
- Прилагане на ЗАНН – НИП;
- Публична комуникация – ВСС;
- Въвеждане в реална експлоатация на обмен на данни между информационните системи на съдилищата и ядрото на ЕИСПП – ВСС;
- Правосъдието близо до хората – ВСС;
- Медиацията в Европа и България, успех чрез информираност или чрез норма – ВСС;
- Закон за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси – ВСС;
- Добри практики в държави членки на съвета на Европа в областта на електронното призоваване и анализ на законодателството им тази сфера, Норвежки финансов механизъм – НИП;
- Разработване на комуникационна стратегия на съдебната власт – ВСС;
- Проблемите в съдебния контрол при използването на СРС – Комисия „Професионална квалификация и информационни технологии и статистика“ на ВСС и НИП;
- Форум на съдилищата – НИП;
- Втори шанс за децата, пристъпили закона – Министерство на правосъдието;
- Съдебни програми за медиация, опита на САЩ и следващи стъпки в България – Център за разрешаване на спорове;
- Защита на потребителите. Колективни иски по ГПК. Неравноправни клаузи в договорите – НИП;
- СРС разрешение, използване, контрол – НИП;
- Правосъдие, медийни послания, регулация – НИП;
- Изменения и допълнения на НПК – НИП;
- Актуални промени в НПК – НИП;
- Актуални положения в защита на личните данни в светлината на общият Регламент относно защита на данните – НИП;
- Процесуални и материални въпроси по делата за контрабанда – НИП;
- Доразвитие и централизиране на портала в сектор „Правосъдие“ за достъп на граждани до информация, е-услуги и е-правосъдие – НИП;
- Пътнотранспортни произшествия – НИП;

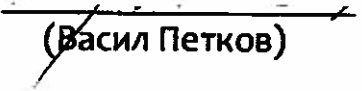
- Качествено професионално обучение за повишаване ефективността на правосъдието – НИП;
- Информационни технологии в контекста на разследването по дела за компютърни престъпления – НИП.

ЧУЖДИ ЕЗИЦИ: Английски език – ниво B1; руски език – ниво много добро;

ДРУГИ: Грамота със служебна благодарност за принос за отличаването на ВСС със специалната награда на журито за 2017 г. в конкурса „Кристални везни на правосъдието“ на Съвета на Европа.

15.09.2026 г.

ПОДПИС:

(Васил Петков)

МОТИВИ

ЗА УЧАСТИЕ В ИЗБОРИТЕ ЗА ЧЛЕНОВЕ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

на Васил Маринов Петков, номиниран за член на ВСС
от състава на съдиите

Съгласието ми да участвам в избора за членове на ВСС е продиктувано от факта, че номинацията ми идва от моите колеги съдии, с които дълго време съм работил в Бургаския апелативен район, както от тези, с които работя в момента като съдия във Военно-апелативния съд. Това определено е оценка за моята досегашна работа и израз на тяхното доверие към мен.

Професионалният ми стаж като магистрат започна през 2004 г., когато след участие в първия общ национален конкурс бях назначен за младши прокурор в Районна прокуратура – Котел. Преди да започна работа в съдебната система, бях офицер от Военно-въздушните сили на Република България.

През 2005 г. започнах работа като съдия в РС – Ямбол, а от 2009 г. до 2014 г. бях негов председател. От 07.08.2014 г. до 15.06.2024 г. бях административен ръководител (включително и и.ф.) на Окръжен съд – Ямбол, като при избора ми за втори мандат бях подкрепен от всички съдии от съда и бях избран с пълно единодушие от членовете на Съдийската колегия на ВСС. Резултатите от всички проверки в органите на съдебната власт, които съм ръководил – и от Инспектората към ВСС, и от горестоящите съдилища, и финансовите одити от ВСС и АДФИ, винаги са били отлични. През цялото време на ръководна длъжност, освен административната работа, разглеждах дела (преимуществено наказателни) при натовареност, идентична с тази на моите колеги от съда. От 09.08.2024 г., след участието ми в конкурс за повишаване в НО на апелативните съдилища, при прилагане на разпоредбата на чл. 193, ал. 6 от ЗСВ, бях назначен за съдия във Военно-апелативния съд, която длъжност заемам и към настоящия момент.

От 2017 г. съм с ранг „Съдия във ВКС и ВАС“.

През 2018 г. бях награден с Грамота и служебна благодарност за принос за отличаването на ВСС със специалната награда на журито за 2017 г. в конкурса „Кристални везни на правосъдието“ на Съвета на Европа.

В тази връзка мотивацията ми да участвам в избора за членове на ВСС от състава на съдиите се основава на знанията и уменията, които съм придобил в работата си като мл. прокурор, районен, окръжен и апелативен съдия, както и като председател на районен и окръжен съд. През времето, в което съм заемал тези

длъжности, съм натрупал освен съдийски, така също и административен опит и експертиза в областта на ръководството и планирането на човешките ресурси, финансовата дисциплина, материално-техническото осигуряване, спецификата на управление на съдебен орган, свързана с взаимоотношенията със съдиите и съдебните служители, контактуване с прокуратура, адвокатура, държавни органи, организации, граждани и медии. В процеса на разрешаване на множество различни ежедневни казуси като дългогодишен административен ръководител съм се научил да ценя високо работата в екип, както и да намирам баланса между общите и индивидуалните задължения и интереси в колектива.

Участвал съм в множество работни групи на ВСС по различни теми, свързани със съдебната администрация, с института на съдебните заседатели, с промени в ПАС и много, много други. Този мой опит би бил отлична основа за успешно изпълнение на функциите на член на ВСС.

Считам за особено важно участието си в Научно-практическата кръгла маса, проведена в периода 30.09.2023 г. – 01.10.2023 г. от Института за държавата и правото при Българската академия на науките и Центъра по юридически науки при Бургаски свободен университет на тема „Теоретични възможности и практически измерения на измененията в Конституцията“. Този форум изрази отрицателно становище по част от проекта на Закон за изменение и допълнение на Конституцията на Република България, вх. № 49-354-01-83, внесен в Народното събрание на 28.07.2023 г. по текстовете, които впоследствие бяха отменени от Конституционния съд.

Имам опит като обучител от Националния институт на правосъдието на съдебни заседатели, както и като лектор по Наказателно право на студенти в БСУ. Тези ми дейности, освен че са развили моите комуникативни и преподавателски умения, винаги използвам и да получавам актуална „обратна връзка“ по проблеми на съдебната власт чрез непосредствен контакт с хора, които не са ангажирани професионално със системата.

Мисля, че съм диалогичен човек, който може да слуша и най-вече да чува различното мнение. Безспорно това е необходимо качество за всеки член на ВСС, защото само така може да се създаде пълноценна работна среда и на пленума на ВСС, и на съдийската колегия.

Добре познавам психиката, начина на мислене на съдиите и съдебните служители и съзнавам, че резултати в работата могат да се постигнат само с общите усилия на всички. Затова, ако бъда избран за член на ВСС, ще се старая непрекъснато да комуникирам чрез ясни послания както със съдиите и съдебните служители от страната, така и с

другите членове на съвета, без да се притеснявам да отстоявам позицията си, но и да призная правилността на различните становища.

Напълно наясно съм с проблемите, трудностите и отговорностите от професионално и лично естество, свързани с дейността на членовете на ВСС. Съзнавам, че ако бъда избран за член на съвета, отговорността, която ще нося, ще бъде още по-голяма от досегашната ми. Към ВСС, и в частност към всеки негов член, са съсредоточени високи очаквания както от магистратите и съдебните служители за подобряване на различните аспекти на професионалната дейност, така и от цялото общество, свързани с изпълнение на основната мисия на съдебната власт, посочена в чл. 117, ал. 1 от КРБ – защита на правата и законните интереси на гражданите, юридическите лица и държавата.

Това участие за мен е второ по ред. На изборите през 2022 година бях избран за член на ВСС от професионалната квота с подкрепата на 645 съдии. Както е известно този избор беше атакуван и беше обявен за законосъобразен с решение на възможно най-авторитетната съдебна формация в Република България – петчленен състав на Върховния касационен съд и Върховния административен съд. Въпреки това изборът на съдиите в България, беше безпрецедентно незачетен – „двойно заличен“ от депутатите от 49-ото Народно събрание (със Закон за допълнение на ЗСВ, приет на 21.06.2023 г., повторно приет на 07.08.2023 г.). С ПЗР към ЗСВ (обн., ДВ, бр. 69/2023 г.) бяха прекратени процедурите по встъпване на избраните от съдиите, прокурорите и следователите във ВСС, макар Конституционният съд на Република България да е последователен в практиката си, че е недопустимо Народното събрание да пречатства упражняването на конституционни функции на други власти. Тези действия на народните представители ми дават и допълнителен стимул за участие в настоящата процедура – освен за да не изменя на всички колеги, гласували ми доверие в предходния избор, но и да работя убедено, упорито и усърдно за отстояване на независимостта на съдебната власт, ако бъда избран за член на Висшия съдебен съвет.

ПОДПИС: _____

15.09.2026 г.

(Васил Петков)

КОНЦЕПЦИЯ

ЗА ДЕЙНОСТТА НА ВИШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

изготвена от съдия Васил Маринов Петков

Висшият съдебен съвет е върховният кадрови и административен орган на съдебната власт, който съгласно чл. 130а, ал. 1 от Конституцията на Република България, осъществява правомощията си чрез пленум и две колегии – съдийска и прокурорска. ВСС представлява съдебната власт, осигурява и отстоява нейната независимост, определя състава и организацията на работа на съдилищата, прокуратурите и следствените органи и обезпечава финансово и технически тяхната дейност, без да се намесва в нейното осъществяване (чл. 16 от Закона за съдебната власт).

Освен тези основни функции, които се осъществяват в полза на цялото общество, моето виждане е, че Съветът (особено чрез професионалната си квота) трябва да бъде своеобразен „защитник и глас“ на съдебната система. С действията си като цяло и чрез поведението на всеки член, ВСС ежедневно трябва да създава условия обществеността да оценя и уважава усилията в работата на магистратите и съдебните служители и да се съобразява със спецификата на техния труд и потребности.

ОСНОВНИТЕ АСПЕКТИ, които считам, че следва да са акцент в работата на новия състав на ВСС са: осигуряване на необходимия за нормално функциониране на съдебната система бюджет; нов механизъм за формиране възнагражденията на магистратите; усъвършенстване на правилата за провеждане на конкурсите за повишаване и процедурите по атестиране; засилване на ролята на съдийското самоуправление, особено при избора на председатели на съдилища.

БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ

Бюджетиране

Една от най-важните отговорности на Висшия съдебен съвет е свързана с осигуряване на бюджета на съдебната система, който съгласно чл. 117, ал. 3 от Конституцията на Република България е самостоятелен. От първостепенно значение в работата на новия състав на ВСС е отстояването на този принцип и осигуряване на достатъчност на средства за съдебната власт в годишния консолидиран бюджет, като абсолютна гаранция за нейната независимост. ВСС трябва методично и ясно да обяснява на общественото, че целта на разхода на значителния обем публични средства от съдебната система е осъществяване на същинската многокомпонентна правосъдна

дейност и административно обслужване на гражданите. Безспорно при планирането и разходването на средствата следва да се спазва бюджетна дисциплина и в тази връзка Народното събрание може да поставя разумни граници на финансовия разчет изготвен от ВСС, като механизъм за контрол и възпиране между властите.

Работата на Пленума на ВСС по управление на бюджета трябва да цели икономичност и ефикасност на всички разходи. През 2025 г. за първи път ВСС като първостепенен разпоредител с бюджетни средства изготви годишния финансов план на съдебната власт в програмен формат. Тази форма на бюджетиране цели по-ефективно разпределение на наличните бюджетни ресурси, както и тяхното ефикасно разходване, контролирано чрез отчитане на индикатори за конкретни резултати при постигането на програмни цели и стимули за ефективността в изпълнение на приоритетите. Считам, че програмното бюджетиране следва да продължи, като следващият състав на ВСС положи усилия за оптимизация на разходите по политики и програми, които формират годишния консолидиран бюджет на съдебната власт.

Определянето на годишните бюджети на второстепенните разпоредители (съдилищата, трябва да се базира на ясни критерии, свързвани с нуждите и спецификата на всеки орган. Те също могат да участват при изпълнение на отделни програмни цели и приоритети. Затова считам, че бюджетът на всеки съд следва да се делегира при ясни правила и след анализ на финансовите прогнози, изготвени от органа, без да се създава усещане за привилегировано бюджетиране на отделни съдилища.

По отношение на оптимизиране на разходите, целесъобразно е централизирано провеждане на обществени поръчки за доставка на материали и услуги, необходими за дейността на съдилищата с цел постигане на по-ниски цени, при значително по-големи количества. Считам, че администрацията на ВСС има капацитет да се занимава активно с организиране на тази дейност, като по този начин ще се облекчи процесът по материално осигуряване на всеки отделен съд. Като добра практика може да се отчете централизирането от ВСС на: доставката на ел. енергия, застраховането на съдии и служители, доставки на гориво за отопление, компютърна и офис техника. Централизирането може да се разшири и по отношение на избор на обслужваща съдебната система банка/и, застраховане на имотите, заплащане на унифицираните доставки и услуги за всички съдилища. В тази насока правилно е решението на ВСС органите на съдебната власт, на които е възложено стопанисването на съдебни сгради/част от сгради, в които са настанени няколко органа, да извършват разходите за вода, горива и енергия, без те да им се възстановяват, тъй като се намаляват банковите такси, които се заплащат.

Разбира се, не всички разходи могат да бъдат подложени на централизиране, предвид специфичните нужди на всеки отделен орган на

съдебна власт. В тази връзка считам за необходимо незабавно да се извърши актуализация на въведени лимити за разходване на бюджетни средства, тъй като, към настоящия момент, определените граници са абсолютно неадекватни на пазара, особено след въвеждането на еврото като официална парична единица в Република България.

Намирам за неправилна практиката на ВСС да отпуска допълнителни средства при почти всяко искане на административните ръководители на съдилищата, при наличие на неразходвани средства от делегирания бюджет на второстепенния разпоредител. По този начин често първоначално отпуснатите средства се надвишават значително. Така се подлага на риск финансовата дисциплина за планирано, икономично и предвидимо разходване на средства. Това се отнася и до аварийните случаи, за които необяснимо защо се искат средства, при наличие на такива в бюджета на второстепенния разпоредител.

Сериозен проблем във финансовата дейност има при изпълнение на приходната част от бюджета на съдебната власт – събиране на вземанията от глоби, разноски и др. За решаването му считам за удачно ВСС да създаде унифициран алгоритъм, еднакъв за всички съдилища, по който да се съберат вземанията. По изпълнение на приходната част на бюджета следва да засили контролна дейност върху органите на съдебната власт чрез одитната структура на ВСС – дирекция „Вътрешен одит“, която да оценява адекватността и ефективността на работата в тази насока.

Едва ли има различно мнение, че таксите, които събира съдебната система и от които се формира приходната част на бюджета, са напълно изостанали от икономическите показатели в страната и спешно се нуждаят от актуализиране чрез увеличаване.

Възнаграждения

Много важен аспект, който следва да е основен фокус в работата на новия ВСС, е въпросът за възнагражденията в съдебната система – за тяхната адекватност и начина им на формиране. Европейската комисия, Комитетът на министрите на Съвета на Европа, Европейската комисия за ефективност на правосъдието (CEPEJ), Венецианската комисия, Европейската мрежа на съдебните съвети вече са давали препоръки за залагане на ясни и обективни стандарти при определяне на заплащането и допълнителните трудови възнаграждения като гаранция за независимост на магистратите и ефективно осъществяване на дейността им, съобразено с отговорността, която се носи.

Възнаграждението на магистрата е елемент от неговия статут и механизма на формирането му следва да е нормативно установен. В тази връзка изразявам подкрепа на становището на ВСС, изпратено до Конституционния съд, по делото за оспорения Закон за държавния бюджет за

тази година, че изменението в чл. 218, ал. 2 от ЗСВ (в сила от 31.07.2026 г.) е в противоречие на конституционния принцип за разделение на властите, залегнал в чл. 8 от КРБ и обвързването на заплатите на младшите магистрати с основното възнаграждение на депутатите пряко засяга независимостта на съдебната власт като въвежда зависимост на една власт от друга. Считам, че новият ВСС, независимо от атакуването на този законов текст пред КС, трябва активна за работи в насока за постигане на законодателна промяна за връщане на разпоредбата в предната ѝ редакция – „... се определя в размер на удвоената средномесечна заплата на заетите лица в бюджетната сфера съгласно данните на Националния статистически институт“. Именно този автоматизъм е гаранция за независимост на съдебна система – възнаграждение, зависещо само от обективни икономически показатели, а не от политическа воля. Промяната в механизма на определяне на заплатите на младшите магистрати има индуктивното влияние и върху възнагражденията, които съгласно чл. 218, ал. 3 от ЗСВ се определят от пленума на ВСС.

По отношение на възнагражденията считам, че е настъпил моментът за възприемане на нов механизъм за формиране на работна заплата на магистратите, въвеждането на който да е приоритет в дейността на новия състав на ВСС. Според мен трябва да се промени „философията“ за определянето на заплатите, като се даде приоритет на заплащането за притежавания ранг, а не толкова на длъжността (нивото), която действително заема съответния съдия, прокурор, следовател.

Към момента основното месечно трудово възнаграждение на магистратите (без младшите и „тримата големи“) се формира като сбор от: заплата за длъжност; възнаграждение за ранг; допълнително възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит (т.н. клас прослужено време), като основно тежест при формирането му се пада на първата компонента. Считам, че по-справедливо е възнагражденията да се формира като сбор от: основна заплата, индивидуално определена за ранг (или степен) – съдия без ранг, съдия с ранг ОС, съдия с ранг АС и съдия с ранг ВКС и ВАС); добавка за фактически заеманата длъжност – фиксирана сума, актуализирана периодично; допълнително възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит (т.н. клас прослужено време) с основна тежест на първата компонента – възнаграждение за ранг.

Ако се възприеме този модел на заплащане, всички съдии с един и същ ранг ще получават еднаква основна заплата в компонентата „Индивидуална определена заплата за ранг“, независимо в какъв орган работят. Разликата в заплащането ще се формира от частта „Допълнително възнаграждение (добавка) за фактически заеманата длъжност“ – фиксирана сума, актуализирана периодично от пленума на ВСС. Така районен съдия с ранг ВКС и ВАС ще получава същата заплата за ранг, каквото получава окръжен и апелативен съдия с ранг ВКС и ВАС, като тези фактически заемащи длъжност

„съдия в окръжен съд“ и „съдия в апелативен съд“ ще получава по-високи фиксирани добавки. Възнаграждението на съдиите от ВКС и ВАС (при които заеманата длъжност съвпада с притежавания ранг) също ще се състои от трите компоненти: основна заплата на съдия с ранг „съдия ВКС и ВАС“; фиксирана добавка за фактическо заемане на длъжността „върховен съдия“ и допълнително възнаграждение „клас прослужено време“.

Този нов механизъм на определяне на възнагражденията на магистратите ще тушира (донякъде) напрежението породено от липсата на кадрова перспектива да повишаване в длъжност на голяма част от магистратите, тъй като това ще се компенсира с по-високо заплащане за придобития по-висок ранг. Разбира се, това няма да се случи чрез намаляване на заплатите на по-високите нива, а чрез „дърпане“ нагоре на тези на по-ниските нива. Убеден съм, че няма колега от по-висока инстанция, който да е против съдии с дълъг стаж (предполагащ придобиването на висок ранг) от по-ниските, но по-натоварени и оперативно действащи нива, да не получава заплата доближаваща се до тази от високите нива. Така ще се стимулира и желанието за повишаване на съдиите в ранг, а не толкова в длъжност, като такъв растеж няма да е лимитиран от определения брой длъжности в по-горните съдилища, а ще дава възможност за значимо нарастване на заплатата на магистратите „на място“.

Именно този механизъм ще спре перманентното „разтваряне на ножицата“ между заплащанията на различните нива. Така, при процентно актуализиране на основното заплата за ранг (пр. годишно с 10 %) разликата между възнагражденията на отделните нива ще се запази, тъй като ще бъде формирана само от фиксираната добавка за фактически заеманата длъжност.

Всичко това което излагам за въвеждането на нов механизъм за определянето на магистратското възнаграждение е само една концептуална идея, която ако бъде възприета, следва да се развие, детайлизира и гарантира със законови изменения, както и с промяна на правилата и класификатора за определяне на заплатите. Това би бил процес с хоризонт целия мандат на новия ВСС, но би имало ефект особено за колегите, които са в началото и средата на професионалния си път в съдебната система.

По отношение на определяне на допълнителното възнаграждение на магистратите, към настоящия момент, предвид нормата на чл. 233, ал. 6 от ЗСВ, са налични Правилата за определяне и изплащане на допълнителните възнаграждения на съдии (решение по протокол № 24/22.06.2021 г. на СК на ВСС изменени по-късно с протокол № 41/17.11.2021 г.). Те обаче, освен че не се прилагат, определят изключително неправилен механизъм, водещ до несправедливо определяне на допълнителното възнаграждение. Затова този механизъм следва да се преосмисли и да се промени радикално. В тази насока предлагам, накратко, допълнителното възнаграждение действително да е бонус, който отчита персоналните усилия на отделния съдия, а не общата

статистика за съответния съд. В тази връзка, има разработен подробен механизъм, който освен, че е приложим за всички органи на съдебната власт, е ясен и обективен и на практика не би създал трудности при прилагането, предвид IT-обезпечеността, наличието на статистически данни и служители с функции по изготвяне на статистиката (и във ВСС, и във всички органи). Тук следва да се обмисли единен подход при отчитане на натовареността за всички съдилища, за да няма неравнопоставеност и „двоен стандарт“ при определяне на допълнителното възнаграждение. Впрочем считам, че и допълнителните трудови възнаграждения на съдебните служители следва да се определя по подобие на магистратските.

Като социална придобивка за изключително натоварващия труд на магистратите считам, че следва законодателно да се предвиди възможност, при заявено желание от страна на магистрати със стаж в съдебната система над 20 години, еднократно да имат право на получат до 10 брутни месечни възнаграждения, без напускане на длъжността. Затова следва да се обсъди възможност, за допълване на разпоредбата на чл. 225 от ЗСВ, уреждащ правото на парично обезщетение при освобождаване от съдебната система. Тези суми ще бъдат заявявани предварителни и ще се изплащат през следващата календарна година, като ще се приспадат от обезщетението по ал. 1 на посочения текст. Такава възможност би допринесла и за по равномерно разходване на бюджета на съдебната власт, тъй като изплащането на цялото обезщетение няма да е „на куп“, а разподелено в различни години. При напускане на системата, в случаите по чл. 165, ал. 1, т. 3 и 5 от ЗСВ, както и когато комплексната оценка от последната атестация на съдията, прокурора или следователя е отрицателна, получената сума следва да бъде възстановена от получателя.

Като обобщение искам да посоча, че е напълно недопустимо възнагражденията на съдиите, като част от статута им, да зависят от политическата преценка на някоя от другите две власти. Ще отбележа, че ВСС е длъжник на всички магистрати и съдебни служители, тъй като остана пасивен по отношение на всички тенденциозни медийни публикации и изяви на хора, някои от които нямат дори повърхностна представа от процесите в съдебната система и усилията на всички работещи в нея, а единствено целят създаване на негативен образ на „богатите, тънещи в лукс“ магистрати, незаслужаващи достойно заплащане.

КАДРОВА ПОЛИТИКА

Конкурси

Една от най-важните задачи, която стои за решаване от новия състав на ВСС, е усъвършенстване на процедурите за провеждане на

конкурсите по Глава девета, Раздел IIa от ЗСВ – тези за преместване и повишаване. Предвид изключителната чувствителност на съдийската общност по този въпрос, тук ще изложа ПОДРОБНИ съображения.

Сегашната законова регламентация от 2015 г., доведе до изключителното забавяне, граничеща с блокиране, на тези процедури. Това се дължи на физическата невъзможност конкурсните комисии да завършат в кратки срокове своята работата, предвид големия брой кандидати и съответно – дела, които подлежат на проверка от комисията, а така също – и на забавянията в изготвянето на атестации за преобладаващия брой участници.

В тази връзка считам, че следва да се въведе модел, одобряван в магистратските среди, за провеждане на конкурсите за повишаване/преместване за конкретен съдебен орган, или при групиране (по решение на СК) на няколко съдилища по апелативни райони, отделно за СРС, СГС и СОС, САС и отделно за ВКС и ВАС. Продължавам да поддържам виждането си, че предимството на децентрализацията на този процес, при който се обявява и провежда конкурс за всеки орган, където е възникнала необходимост от кадрово попълнение, се състои в това, че в него ще участват много по-малко кандидати. Пример – в широко коментирувания последен конкурс за повишаване в наказателните отделения на окръжните съдилища (обявен ДВ бр. 2/07.01.2025 г.), са участвали общо 260 магистрати за 32 места в 18 съдилища (в 5 апелативни района). Ерго – всеки от единствената пет членна комисия в този централизиран конкурс, следва да е проверил по 1560 съдебни дела/преписки (по 6 на всеки кандидат). В този конкурс обаче, за ОС Шумен, ОС Враца Русе, ОС Кърджали, ОС Видин, ОС Силистра и др., са участвали по около 40 – 50 магистрати, а за ОС Бургас, ОС Велико Търново, ОС Варна около 60 – 70 и т.н., като някои кандидати за заявили желания за класиране във всички 18 съдилища. Ако конкурсите бяха проведени отделно за всеки съд, то членовете на 18-те отделни комисии биха проверили много по-малко дела – например за класиране в ОС Видин едва 240 (а не 1560), което може да се осъществи в значително по-кратък времеви диапазон и предполага конкурсните комисии да приключват своята работа значително по-бързо. При вариант превеждане на конкурсите по апелативни райони (и отделно за софийските съдилища) биха се определили 6 отделни, а не 1 обща конкурсната комисия – отново би имало значим ефект за ускоряване на приключването на конкурсите, поради сериозно намаляване на обема на проверяваните от отделните комисии дела. По подобен начин в посока забавяне стоят нещата и с общото обжалване в централизирувания конкурс (пр. – по допускането на кандидати, срещу формирането на комисии, по класирането и др.), от магистрат, който участва за всички обявени позиции – възпрепятства се приключването на процедурата вкл. и за тези органи, за които няма подали жалби.

Няма съмнение обаче, че ако се възприеме децентрализиран модел за провеждане на конкурсите по орган, то тяхната бройка рязко ще се увеличи. Това би създало затруднения (дори невъзможност) да се формират едновременно толкова много комисии от съдиите от горните инстанции – пр. в посочения конкурс за НО, 18 комисии следва да се формират от 108 (4 редовни и 2 резервни) апелативни наказателни съдии (при 65 в страната, които могат да участват). Разбира се такъв голям брой комисии няма да е необходим, ако конкурсите за повишаване/преместване се обявяват при възникване на необходимост в органа – по различно време. Независимо от това обаче такава хипотеза следва да се предвиди. Затова намирам за функционално свързано с децентрализиране на конкурсите, да се „свали нивото“ на комисиите за повишаване и преместване (посочени в ЗСВ и Наредба № 1 от 9.02.2017 г. за конкурсите за магистрати и за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт) – те да се формират от съдии от същото ниво за което се кандидатства, но притежаващи по-висок ранг, както следва: за преместване в районните съдилища – от районни съдии с ранг поне ОС, за повишаване/преместване в окръжните/административни съдилища – от окръжни/административни съдии с ранг поне АС, за повишаване/преместване в апелативните съдилища – от апелативни съдии с ранг ВКС и ВАС, за повишаване/преместване във върховните съдилища – разбира се от върховни съдии. Абсолютно съм убеден, че колегите от всички нива имат нужната подготовка и несъмнено ще се справят с провеждането на конкурсите, а по този начин ще се разтоварят от такава допълнителна дейност основно върховните съдии. Тук следва да се посочи, че комисиите по чл. 183, ал. 2, т. 1 от ЗСВ, които провеждат значително по-сложните конкурси за младши съдии и първоначално назначаване в районен съд (много кандидати, разработване на казуси и тест по право на Европейския съюз и в областта на правата на човека, проверка на писмените работи, устен изпит), са съставени от окръжни съдии, които винаги се справят отлично с процедурата. Държа да подчертая, че тази идея заимствам от разговорите със съдии, с които проведох срещи при предишното ми кандидатстване за член на ВСС през 2022 година.

Считам, че централизирани конкурси трябва да се провеждат единствено на „входа“ на съдебната система – за младши магистрати и за първоначалното назначаване, което, с цел да се гарантира наличието на длъжности за кариерно израстване, следва да се ограничи само до районно ниво (съд и прокуратура), както и за следователи.

Безспорно, в конкурсните комисии за избор на младши магистрати и за първоначалното назначаване, е необходимо да участват хабилитирани лица – и като високо подготвени професионалисти по правната материя, с богат опит в провеждането на изпити и като своеобразна „обществена квота“. При тези конкурси е възможно дори да се засили участието на преподаватели в комисията, като броят им да се изравни с този на магистратите. Своеобразна

реципрочност е предвидена с участието на съдии в комисии за държавните изпити в юридическите факултети.

Напълно наясно съм, че това би предизвикало полемика, но считам, че комисията в конкурс за преместване/повишаване (вътрешни за съдебната власт), следва да е съставена само от магистрати, които имат нужната правна подготовка и практически опит, придобит при работа в системата. В тези комисии не е необходимо да се включват хабилитирани лица – безспорно уважавани учени по правни науки с академична длъжност доцент или професор, но с твърде различен експертен профил от специфичния за магистратите. Впрочем това е посочено в чл. 4.1 от Европейската харта за статута на съдиите за професионалното израстване – „Когато не се основава на натрупания професионален стаж, системата на повишение в службата се основава изключително на качествата и достойнствата, забелязани по време на изпълнение от съдията на служебните му задължения чрез обективна оценка, извършвана от един или няколко съдии (САМО съдии – бел. моя) и съвместно обсъждане с оценявания съдия...“. Тази харта, приета на многостранната среща относно статута на съдиите в Европа, организирана от Съвета на Европа от 8 до 10 юли 1998 г., стъпва на основните принципи на ООН за независимост на магистратурата (утвърдени от Генералната асамблея на ООН през ноември 1985 г. и на Препоръка № Р (94) 12 на Комитета на министрите към държавите-членки на Съвета на Европа. Приемането ѝ цели – „в официален документ, предназначен за всички европейски държави, да бъдат точно формулирани разпоредбите, които предоставят най-високи гаранции за компетентността, независимостта и безпристрастността на съдиите и ... да се постигне взимането под внимание на тези разпоредби в нормативната уредба на статута на съдиите в различните европейски страни, с цел конкретното осигуряване на най-висока степен на гаранции“.

Считам, че всички конкурси (вкл. и децентрализирани за преместване/повишаване) следва да се провеждат в гр. София, както и при логистично, техническо и IT осигуряване от значителната по численост администрация на ВСС – така, както е разписано в чл. 188, ал. 2 ЗСВ.

Не споделям идеята конкурсите да се провеждат (на практика) от общите събрания на съответните отделение/колегия на по-горния съд, които да гласуват предложение за класиране на кандидати за повишение, изготвено от нарочна комисия и това решение да се изпраща на СК на ВСС за вземане на решението за повишаване. В тази насока следва да се съобрази Решение № 13/16.12.2002 г. по дело № 17/2002 г. на КС на РБ, в което е посочено, че кадровата политика в съдебната власт е възложена на Висшия съдебен съвет и общите събрания на съдиите, прокурорите и следователите „не могат да се превръщат в кадровици на съдебната система“. Безспорно обаче съдиите от съответната горна инстанция най-добре познават работата и качествата на съдиите от по-ниското ниво в съдебния район. Затова, като вариант за

постигане на по-голяма обективност при оценяване на качествата на кандидатите за преместване/повишаване е възможно да се въведе допълнителен критерий – „Становище за кандидата, дадено от събрание на отделението/колегията на по-горния съд“, което да се съобрази при оценяване в компонента „данни от кадровото дело на кандидатите“. Разбира се, в такъв конкурс могат да участват и съдии от други съдебни райони и правораздаващи по друга материя, като в този случай становище за кандидата ще се формира от съответното общо събрание на колегията/отделението от по-горния съд в съдебния район на кандидата. Това не би довело до неравнопоставеност в оценяване на кандидатите, тъй като то ще се извършва от една и съща комисия (на която ще се представя това становище), а общото събрание на колегията/отделението от висшестоящия съд (по презумпция) следва да дават обективно становище. Този критерий е неприложим за кандидат за заемане на длъжност в съда от друг по вид орган на съдебната власт (прокурор или следовател), но това се компенсира с оценяването при проверка на познанията им, чрез полагане на писмен изпит по конспект.

Тук ще посоча, че според мен в конкурс за повишаване следва да може да се кандидатства за длъжност в орган само за една степен по-нагоре – да не се прескача ниво в кариерното израстване. Тъй като това би било изключително рестриктивно за кандидатстване от административен съд към ВАС обаче, намирам че нивото от което е кандидатът, следва да намери цифрово отражение при оценяването. Така с по-голяма тежест ще се оценяват участниците, заемащи по-висока съдийска длъжност, за да се ограничи силно прескачането – особено видимо в конкурсите за апелативните съдилища, където има случаи на класиране на кандидати без абсолютно никакъв въззивен опит, пред съдии с дългогодишен такъв.

Относно конкурсите за преместване, считам, че ако за определен орган има само един кандидат не е необходимо да се провежда конкурсна процедура. Преместването следва да се осъществи след решение на СК, взето по предложение на КАК. В тази връзка обаче следва да се прецизира разпоредбата на чл. 194, ал. 2 от ЗСВ, позволяваща размяна на равна по степен длъжност на съдии в друг съд, за да не се използва тази възможност за заобикаляне на конкурсите за преместване. Според мен такава размяна не следва да се допуска за съдии, класирани в неприключил с решение за назначаване конкурс за преместване/повишаване.

Категорично считам, че при конкурсите за повишаване/преместване, не трябва да се провежда „събеседване“ като част от конкурсната процедура. При събеседването, като специфична форма на устен изпит без предварително обявен конспект, оценяването не стъпва на обективни критерии и е силно субективно. Отделно от това, събеседването ще забави конкурсните процедури, които и сега са прекалено продължителни

(средно над 2 години), а още повече – този механизъм беше изоставен през 2017 година.

Към момента, напрежение в системата (най-вече сред районните съдии, които са встъпили в тази длъжност от младши съдии) създава изискването за „уседналост“ – кандидат за преместване/повишаване да е прослужил минимум три години на заеманата длъжност или на равна по степен длъжност. Това изискване създава кадрова сигурност на органа, но в този динамичен свят следва да се намери баланс между служебен интерес и личната мотивация за професионално развитие, особено на младите съдии, за които е възникнала необходимост от промяна на месторабота. Затова намирам този срок за тежко рестриктивен и считам, че следва да се намали на 1 година.

Повечето идеи които артикулирах напред в изложението, определено изискват законодателна промяна и са извън компетенцията на ВСС, но могат да се предприемат мерки за усъвършенстване на конкурсните процедури и без промени в нормативната регламентация. Към настоящия момент критериите за оценяване на професионалните качества на участниците в конкурсите за преместване и повишаване са разписани в Наредбата № 1/09.02.2017 г. за конкурсите за магистрати и за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт – чл. 39, ал. 1 и чл. 40а, а в чл. 40а, ал. 2 – критериите, по които се оценяват шестте влезли в сила акта на кандидатите. В Указанията във връзка с провеждането на конкурсите за повишаване и преместване в длъжност в съдилищата, приети с решение на по Протокол № 41/05.11.2024 г., Съдийската колегия уточнява принципно елементите при оценяването и изготвяне на мотивираното становище към протокола за класиране по чл. 40а, ал. 1, т. 1, 2 и 3 от Наредба № 1/09.02.2017 г. но не определя как точно се точкуват отделните елементи. Така всяка от комисиите сама определя как ще оценява отделните елементи – за какви показатели поставя оценка отличен „6“ и как намаля тази оценка, като обикновено преценя данните от атестация, % изцяло отменените актове, причините за отмяната, отклонения от спазването на процесуалните срокове – процент, броя и време на просрочие на забавените актове, общия брой изготвени съдебни актове, процент/брой обжалвани дела/преписки, натовареност, ангажираност с допълнителни дейности и др.

Затова, при сегашната законова регламентация, ВСС следва да създаде методика с ясни критерии за анализ и поставяне на оценката (по закон – с точност до 0,25 стотни) на данните по т. 1, 2 и 3 на чл. 40а, ал. 1 от Наредба № 1/09.02.2017 г. – резултати от последното атестиране на кандидатите и проверките от по-горестоящите органи на съдебната власт и от Инспектората към Висшия съдебен съвет, данни от кадровото дело, 6 бр. разгледани и приключени дела и преписки, тъй като липсват точни критерии за тяхната тежест. Именно с приемане и обявяване предварително на такава методика от

ВСС, с установен алгоритъм и формула за точкуване критериите за оценка на отделните елементи, включени в оценката на кандидата и стъпката за намаляването ѝ, ще се избегне субективизма, с който всяка отделна комисия провежда оценяването в конкурсите. Това ще даде гаранция за обективност и предвидимост на процеса на оценяване от всяка комисия и като последица – ще внесе доверие в процедурата. При оценката на делата на кандидатите могат да се оценят правните познания, умението за аргументиране, яснота и разбираемост на постановеното и др., но не и да се прецени правилността на влезлия в сила акт – правомощие единствено и само на съдебна инстанция (не и на комисията).

Дали всички тези идеи за преформатиране начина на провеждане на конкурсите за преместване/повишаване са удачни, ако бъдат възприети, може да покаже само времето, но едно е безспорно – категорично сегашният модел на централизация е изключително проблемен. Разбира се промяната на начина на провеждане на всички конкурси (и особено на тези за преместване/повишаване) следва да бъде осъществено след като СК на ВСС проведе широко проучване сред съдиите за тяхното мнение по този изключително важен за функционирането на системата въпрос. Трябва обаче ясно да се посочи – значима промяна в конкурсите може да се осъществи само с промяна в законодателството и на практика зависи от волята на народните представители. Затова, за да не останат тези идеи само на хартия, ВСС трябва да осъществява активно взаимодействие и с Министерството на правосъдието (Министерския съвет), както и с депутати, тъй като само те имат право на законодателна инициатива.

Тук искам да акцентирам на виждането си за посоката, в която според мен, да се върви в бъдеще, относно начина на провеждане на конкурсите за кариерното израстване. Считам, че следва да се разработи специална платформа, която да кореспондира с всички относими електронни системи ползвани в съдилищата (основно ЕИСС и ЕДИС), както и регистри, поддържани специално за нуждите на професионалното развитие, като този програмен продукт в реално време и автоматизирано да извлича всички служебни данни и да поддържа електронна база данни за всички съдии в България (без съдиите от ВКС и ВАС): резултати от съдебната му работа – брой дела, натовареност, обжалвани актове, резултати от инстанционен контрол (на база на индексите от попълваните „Формуляр за определяне и поставяне на индекси по делата“), спазване на срокове и продължителност на просрочия (по специално разработен регистър), стаж в системата, в органа и по материята, по която се кандидатства, ранг, заемана длъжност, допълнителна служебна ангажираност, данни от кадровото досие – проверки, наказания, поощрения, резултати от последното атестиране и други, като изрично подчертавам, че не претендирам за изчерпателност. Всичко да бъде оценяване в числови стойности – точки и при обявяване на конкурс и подаване

на заявленията на кандидатите (тук няма проблем конкурсът да е централизиран), непосредствено след проверката от КАК за допускане до участие, веднага автоматизирано да се изготви класиране за всички участници. Ако участват прокурори/следователи или съдии, правораздаващи по друга материя, показателите им ще бъдат приравнявани след преизчисляване с подходящи коефициенти. Ще посоча, че според мен, атестиране (при липса на актуално такова), следва да се провежда след изготвяне на класирането, само на тези участници, които са класирани и на негова база да се поставя оценка „ДА“ (при положителна комплексна оценка „добра“ и „много добра“ – от 71 до 100 точки по Наредба № 2/23 февруари 2017 г. за показателите, методиката и реда за атестиране на съдия, председател и заместник-председател на съд) или „НЕ“ (при положителна комплексна оценка „задоволителна“ или отрицателна комплексна оценка – до 70 точки). След това първият кандидат ще посочва директно в платформата, с електронен подпис, коя позиция желая да заеме, тя се блокира от списъка и се преминава към втория и следващите в класацията, спрямо които се изпълнява същата процедура като за предходните. И така – до изчерпване на обявените в конкурса места. По този начин класирането, в който и да е конкурс, независимо централизиран или регионален, за колко позиции и с колко участници е, освен че ще бъде безапелационно обективно и прозрачно, ще приключи в рамките на няколко часа.

Впрочем и при сегашния начин за провеждане на конкурсите за повишаване/преместване (разбира се след законова промяна) атестиране като компонента от процедурата, при липса на актуално такова може да се провежда след изготвяне на класирането по останалите критерии по начина, който посочих напред – с само за тези участници които са подредени на предните места; с оценка „ДА“/„НЕ“ и при отказ за заемане на длъжността да се преминава към следващите. Разбира се това е само работна идея, която може да се развие и прецизира, при общо съгласие на членовете на СК/ВСС.

В обобщение ще посоча КОНЦЕПТУАЛНИ ИДЕИ за подобряване на конкурсните процедури, които бих предложил за обсъждане, ако бъде избран за член на ВСС:

- Провеждане на конкурсите за повишаване/преместване за конкретен съдебен орган или при групиране (по решение на СК) на няколко съдилища по апелативни райони, отделно за софийските – СРС, СГС и СОС, САС и отделно за ВКС и за ВАС;

- Комисиите в конкурсите за повишаване/преместване да се формират от съдии от същото ниво, за което се кандидатства, но притежаващи по-висок ранг – функционално свързано с децентрализирането;

- Участие на хабилитирани лица само в конкурсните комисии за младши магистрати и за първоначалното назначаване, но не и в тези за повишаване/преместване;

- Въвеждане на допълнителен критерий „Становище за кандидата, дадено от събрание на отделението/колегията на по-горния съд“;
- Първоначалното назначаване в съда да се ограничи само до районно ниво, с цел осигуряване на места за кариерно израстване на районните съдии;
- Намаляване на срока на уседналост от 3 на 1 година;
- Приемане от ВСС на методика за оценяване в конкурсите – еднаква за всички комисии;
- Да не се въвежда компонента „събеседване“ като част от конкурсната процедура за повишаване/преместване;
- Преместване без провеждане на конкурс при само един кандидат в процедурата;
- Прецизиране на разпоредбата на чл. 194, ал. 2 от ЗСВ за размяна на равна по степен длъжност в друг съд, за да не се заобикалят конкурсите за преместване.

Атестиране

Към настоящия момент атестирането се извършва по правилата в Наредба № 2/23.02.2017 г. за показателите, методиката и реда за атестиране на съдия, председател и зам.-председател на съд (обн., ДВ, бр. 21 от 10.03.2017 г., изм. и доп., бр. 39 от 12.05.2021 година). Макар при атестирането да участват и помощни атестационни комисии, процесът продължава твърде дълго време. Ясно на всички е, че на практика атестирането се провежда доста формално – факт е, че почти всички съдии, ако нямат значителни пропуски в своята работа, се оценят с оценка „много добър“. Считам, че процесът по атестиране следва значително да се подобри в насока придобиване на лична представа за подготвеността на атестиранения, чрез реални посещения на негови съдебни заседания и задълбочено анализиране на причините за отмяна на актове и забавяния, персонално изслушване включително и с депозиране на писмено становище на атестирания магистрат още пред ПАК, преди завършване на нейната работа. Споделям идеята, че е удачно възражения по атестацията да се заявяват и разглеждат от ПАК (притежаваща по-голяма оперативност) и ако не бъдат уважени – от КАК на СК. Така също е наложително да се преосмисли тежката тромава форма на единния атестационен формуляр, като е възможно в него подробно да се описват само тези отменени дела, които атестираният магистрат посочи и за които той желае да изложи съображения.

Командироване

В Програма за управление на Република България 2026 г. – 2030 г., правителството на РБ дава заявка за промени в законовия механизъм на командироването. Затова ВСС трябва участва експертно в обсъждането им с работната група от Министерството на правосъдието. Проблемите с

командирането имат причина – тотално усложнените и непродуктивни процедури на конкурсите за повишаване, въведени през 2015 година. Този институт стана „разновидност“ на кадровото израстване и освен, че създава напрежение и негативни настроения системата, генерира коментари за засягане на независимостта на продължително командированите магистрати. Тук ясно трябва да се артикулира – командироването сега е ЕДИНСТВЕНАТА реалната възможност за временна кадрова обезпеченост на орган с цел преодоляване на високата натовареност и липсата на функционалност, свързана със затруднения при формирането на въззивни състави (особено по наказателни дела в по-малките съдилища). Към момента този проблем се стоварва основано върху районните съдилища, от където са „източват“ кадри към окръжните съдилища. Затова според мен е необходимо да се оптимизират правилата, които да се следват при всички командирования. Добра практика в Бургаския апелативен район, която бих предложил да се съобрази при актуализиране на Правилата за командироване на съдии, прокурори и следователи (приети с решение на ВСС по Протокол № 25 от 27.06.2013 г.; изм. и доп. с решение по Протокол № 31 от 25.07.2013 г.), в съдилищата да се изготвя годишен списък на желаещите да бъдат командировани, да се отчита мнението на съдиите от съответното отделение на приемащия съд, а в хипотезата на чл. 227, ал. 2 ЗСВ – максималния период да е не повече от 2 (1+1) години. Така в горната инстанция биха работили по-голям брой магистрати, което определено би било ценен опит за тях. Всъщност решението на проблема с командированията е само едно – ритмично и навременно провеждане на конкурсите за повишаване и преместване. До „отпушване“ на конкурсите обаче, при командироването трябва да се спазват ясни правила, които да изключват възможност за превратното му използване като кадрово израстване. Този процес следва да се контролира от ВСС и при проблем в тази насока, да се прилага чл. 30, ал. 5, т. 18 от ЗСВ. За да се изключи възможност за отрицателно въздействие върху командированите магистрати, чрез прекратяване на командироването от съответните председатели, считам, че следва да се обсъди възможността прекратяването на командироването на съдии преди срока, посочен в командировъчната заповед, да се осъществява или директно от СК на ВСС или след санкция-разрешение от КАК СК. Така също следва да се предвидят реални ограничения, които да не позволяват „безкрайно“ командироване на едни и същи съдия, чрез промяната на основанията за това.

Кадрова обезпеченост

Считам, че ВСС следва да проявява равна загриженост за кадровата обезпеченост на всички съдилища. Безспорно по критерий „натовареност“ проблем имат големите съдилища, но по-малките изпитват силно затруднение във функционалността си, свързано с минималния брой на

съдийския състав. Крайно необходимо е ВСС при определяне на щатната численост на съдилищата да съобразява интересите на гражданите в съдебния район, като отчита, че при въззивни дела в огромната им част окръжните съдилища са последна редовна инстанция – факт, безспорно изискващ специализация и в ОС с по-малка численост. Затова, наред със стъпките за намаляване на натовареността, ВСС следва да предвиди защитен механизъм – минимален брой съдии, под който да не може да се „пада“ при закриване на бройки. Така също СК на ВСС следва стриктно, а не формално, да спазва съгласувателната процедура с административния ръководител на органа на съдебна власт по чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, като при всеки конкретен случай на съкращаване на щатни длъжности, задълбочено да обсъжда становищата им, а пленумът – да отказва закриване на бройки при неизпълнена или формално изпълнена съгласувателна процедура. Важен аспект в работата на ВСС е планирането на бройки, които се обявяват в конкурсите, особено тези за младши магистрати и за първоначално назначаване. При обявяване на места на входа на съдебната система следва да се прави прецизен разчет каква е нуждата от ново попълнение, така, че в проекция да не се получава ненужно пренасищане на системата на първоначалните нива, без ясна перспектива за кариерно израстване на магистратите.

Избор на административни ръководители

При изборите на административни ръководители на съдилища се забелязва тревожна тенденция за участие в процедурата само на един магистрат, а в някои случаи, особено в по-малки съдилища, дори липсват изобщо кандидати (в момента – за 23 съдилища). Това се дължи освен на непривлекателността на естеството на административните задължения и сериозната ангажираност на председателите, така също – на неубедителния (понякога) избор на ръководител, което от своя страна демотивира съдии да участват в процедурата.

Назначаването на административни ръководители е от изключително важно значение не само за съответния съд, но и за функциониране на съдебната система като цяло и с неудачен избор на СК на ВСС може тежко да бъде засегната съдебната независимост. Основен принцип, който я гарантира, е съдийското самоуправление, осъществявано чрез решения на Общото събрание на съдиите от съответния съд.

Не случайно в член 2.16 от Всеобща декларация за независимостта на правосъдието, Монреал, 1983 г. (Монреалската декларация.), се сочи, че „назначаването на съдия на пост в рамките на съда, в който той е назначен, е вътрешна административна функция...“. Прилагането на този принцип, в държави в които назначенията се извършват от Висш съдебен съвет (или сходен орган) означава, че определянето на председатели следва да се осъществява при съобразяване на мнението на съдиите от самия съд.

Сегашните законови разпоредби дават възможност на ОС да прави предложения за назначаване на председател на съответния съд и да изслушва всички кандидати, но много често СК на ВСС не се съобразява със заявеното от ОС. Затова считам, че при избора на председател, следва законово да укрепи ролята на ОС и коренно да се промени процедурата. Моето предложение е след откриването ѝ първо да се дава възможност на Общото събрание на съдиите в определен (пр. двуседмичен) срок да формира свое предложение за председател (една или повече от една кандидатура), което да се разгледа от СК на ВСС. В случай, че ОС не направи такова предложение, тогава в нов срок (едномесечен), да могат да се подадат заявления от кандидати за председател, като в такъв случай (само такъв – липса на предложение от ОС) да е възможно участие на кандидати от по-ниско ниво. Тук ще разширя тази идея (като заимствам от процедурата за номинации на кандидати за парламентарната квота на ВСС) – възможно е сами кандидатите предварително да подават заявление пред ОС и то да „припознава“ някой/някои от тях и да ги предлага за назначаване на СК на ВСС.

При възприемане на тази идея би било удачно при изслушване на номинирания за председател пред СК на ВСС, ОС да може да изпрати свой представител (застъпник), който да представи на кадровия орган аргументите за тази номинация. Така също може да се предвиди право на ОС да обжалва отказ на СК за назначаване предложени кандидат. По този начин съдиите от съответния съд, които вероятно много по-добре познават кандидатите от членовете на СК, освен че ще осъществят в пълна степен съдийско самоуправление, ще съдействат на СК на ВСС да избере лидер, одобряван от тях.

ДИСЦИПЛИНАРНА ДЕЙНОСТ

Действащите правила за дисциплинарна дейност на Съдийската колегия на ВСС – „Стандарти за провеждане на дисциплинарно производство по гл. 16 от ЗСВ“ са добри и следва да се прилагат точно, при всеки случай. СК на ВСС има правомощия да възлага на Инспектората към Висшия съдебен съвет извършването на проверки, които са извън годишната програма за дейността му. Проверките, които се извършват от ИВСС, следва да имат основно корекционна, а не санкционна насоченост. И тъй като забавянето в изписването на делата е една от основните причини за образуване на дисциплинарни производства, считам, че едномесечният срок по чл. 235, ал. 5 от ГПК, следва законодателно да се промени в двумесечен (по аналогия с този по чл. 308, ал. 2 от НПК). Така също ИВСС следва да се активира в много важната си функция – тази по чл. 54, ал. 1, т. 3 и 4 от ЗСВ за сигнализиране на компетентните органи за отправяне на искане за приемане на тълкувателни

решения или тълкувателни постановления при установяване на противоречива съдебна практика. Това пряко влияе на предвидимостта на съдебната практика и от там – до повишаване на доверието в съдилищата.

Считам, че с оглед засилване на съдийското самоуправление и в дисциплинарната дейност, следва да се обсъди идея, Общото събрание на съдиите от съответния съд да може, с квалифицирано мнозинство (пр. от 2/3), да вземе решение и да предложи на СК на ВСС да образува дисциплинарно производство за налагане на наказание на председателя на съответния съд – при нарушаване на Кодекса за етично поведение на българските съдии или на конкретен съдия – при бездействие на председателя.

Безспорно е необходимо да се преосмисли политиката на ВСС за поощренията на магистратите, за да може всеки магистрат да получава признание и подкрепа при отлично изпълнение на професионалните си задължения, като този инструмент следва да се използва много по-често. В този аспект бюджетът, който определя ВСС за материални стимули, следва да се увеличи значимо. Така също, за мен е необяснимо защо председателите на районните съдилища не могат да правят предложения за поощрение (чл. 304, ал. 1 от ЗСВ), поради което считам, че ЗСВ следва да се промени, като им се предоставят такива правомощия.

УПРАВЛЕНИЕ НА СОБСТВЕНОСТТА

Работата на Пленума по управление на собствеността считам за ключова за осигуряване на същинската дейност на съдилищата. Тази дейност обичайно е извън полезрението на съдиите и служителите, но на всеки от тях ВСС дължи добри условия на труд, достатъчно и добре поддържани работни помещения и представителни съдебни зали. Затова считам, че ВСС трябва да повиши своята активност в участие по проекти с финансиране от средства по оперативни програми за подобрене на сградния фонд, за енерго-спестяване, за достъпна среда и нормални работни условия, както и за повишаване на представителността. Ролята на дирекция „Управление на собствеността на съдебната власт“, към момента е по-скоро контролна, а не изцяло обслужваща нуждите на органите на съдебна власт. Именно капацитета на тази администрация на ВСС, предвид спецификата на дейността по управление на собствеността, следва да се използва пълноценно, разбира се, в синхрон с усилията на административните ръководители.

При управление на собствеността следва да се отчита факта, че много често различни органи на съдебната власт се помещават в общи сгради. Затова считам за удачно ВСС да разработи за тези органи общи правила за дейностите по управление на собствеността, както и да осигури на органа, на когото е възложено това, щатен служител-специалист, който не само да

разполага с всичката необходима документация на сградния фонд, но и в тясно сътрудничество с администрацията на ВСС да работи за дигитализирането ѝ, да следи за извършването на всички необходими действия по административното, техническото, строителното, противопожарното и друго осигуряване, както и да подпомага участието в проекти. Към настоящия момент такава/подобна длъжност е предвидена само за някои големи органи, а в останалите – тези функции се възлагат на служител, който да я съвместява със своята работа. За такъв служител не следва да се разкрива нова щатна бройка, а да се трансформира или съвмести с някоя от съществуващите в различните структури (пр. домакин), но основната му дейност да бъде по управление на собствеността.

Категорично, на база на опита ми като административен ръководител на районен и окръжен съд, намирам за недобра идеята да бъдат прехвърлени правомощията за управлението на съдбите сгради към Министерството на правосъдието. Такъв ред съществуваше до м. април 2016 г. и създаваше значителни затруднения при управление на собствеността поради тромавия и тежък процес на комуникиране между органа на съдебна власт и съответната министерска администрация, липсата на оперативност и неразбирането на същността на процеса и проблемите, които следва да се решат от страна на МП.

Безспорно ВСС, при недостатъчното финансиране, следва да активизира дейността си и да търси възможности чрез сътрудничество с държавни и месни структури, освен за поддържане на съществуващия сграден фонд и за осигуряване на достъпна среда, така и в насока строеж/придобиване/размяна на сгради за органите, които се нуждаят от това.

КВАЛИФИКАЦИЯ НА МАГИСТРАТИ И СЪДЕБНИ СЛУЖИТЕЛИ

Поддържам изложеното от мен при предишното ми участие в изборите за членове на ВСС през 2022 г., по отношение на организиране на квалификацията на магистратите и съдебните служители. ВСС работи в тесен контакт с Националния институт на правосъдието, в управлението на който участват 5 члена на съвета. Темите, по които се провеждат обученията в НИП, следва да са актуални и практически насочени, като в тази насока Съвета трябва активно да участва в адекватното определяне на обучителните нужди на магистрати и служители.

НИП провежда и задължителното първоначално обучение на младшите съдии, прокурори и следователи с продължителност от 9 месеца (чл. 258 от ЗСВ). Същите започват да изпълняват професионалните си задължения в органите на съдебната система след като преминат това обучение. Курсът за задължително въвеждащо обучение по чл. 249, ал. 1, т. 2

от ЗСВ с продължителност едва 3 – 5 дни за съдиите, прокурорите и следователите, които постъпват за първи път в органите на съдебната власт, се провежда през първата година след встъпването в длъжност на магистратите. Считам, че този курс задължително следва да се провежда преди новоназначените магистрати да започнат работа в органите, за да придобият начални практически умения за упражняване на професията си.

Добра практика е органите на съдебната власт по места да разполагат със средства (макар и минимални), с които да могат да провеждат регионални обучени/срещи/обсъждания по определени практически въпроси (пр. обучения на представители на местната власт във връзка дейността им по призоваване и т.н.).

Докато обучението на магистрати и съдебни служители е относително добре структурирано и работещо, според мен ВСС следва да обърне поглед към един сериозен проблем на всички органи – подбора на съдебни служители при първоначално постъпването на работа. Общеизвестен е фактът, че съдебната система вече трудно наема на работа качествени служители, макар в някои конкурси да участват не малък брой кандидати. В тази насока считам за удачно да се организира от НИП кратки платени обучения (курсове) на кандидати за съдебни служители. Считам, че няма нормативна пречка за това, тъй като НИП може да извършва обучение и на „други лица, когато това му е възложено със закон или акт на Министерския съвет“ (чл. 249 ал. 2 от ЗСВ). В тази насока ВСС следва да комуникира с Министерството на правосъдието и да постави изискванията към обучителната програма. В тези обучения участниците следва да добият представа за естеството на работата на съдебния служител, законодателство, регламентиращите документи, деловодните програми, граматика, работа с компютър и машинопис, обслужване на офис-техника, етични норми за поведение. Така в конкурси за работа в съдебната система биха участвали мотивирани и първоначално подготвени кандидати. Такива обучения биха могли да се провеждат и по места, в партньорство с различни висши и средни училища и обучителни организации.

УЧАСТИЕ В ЗАКОНОДАТЕЛНИЯ ПРОЦЕС

Макар да няма право на законодателна инициатива, ВСС съгласно чл. 30, ал. 2, т. 13 от ЗСВ „дава становища на Министерския съвет и на Народното събрание по законопроекти, които се отнасят до съдебната власт“, следва да проявява активност за усъвършенстване на това законодателството. В Магна харта на съдиите е посочено, че съдебната система участва при вземането на всички решения, които засягат упражняването на правораздавателните функции (организацията на съдилищата, процедурите и

други законови актове). Безспорно законодателството в правосъдната сфера се нуждае от актуализация, като в тази насока споделям виждането на Съюза на юристите в България за необходимост от изграждане на ясна концепция за развитието на правосъдието, с широко участие на всички власти, представители на правната доктрина и на практиката, като тук водеща роля при координацията трябва да има ВСС.

По отношение на конструкцията на ВСС добра идея е подновяване на ВСС да се извършва по модел на Конституционния съд – всяка квота да заменя състава си независимо от другата при изтичане на 5 годишния мандат, ерго – ротационен принцип за обновяване на състава. Позитивни са и идеите да се предвиди/усъвършенства, може би на конституционно ниво, механизъм за освобождаване на избран член на Висшия съдебен съвет – „отзоваване“ при неизпълнение на задълженията.

Приветствам предложението за намаляване на квалифицираното мнозинство за избор на членове на Съвета от парламентарната квота от 2/3 (160 гласа) на 3/5 (144 гласа) – изискване, което блокира, поради разногласията на политическите сили, избора на нов състав на ВСС, не само в законовия срок по чл. 19, ал. 1 от ЗСВ, а в продължение на повече от 4 години.

Поддържам изложената от мен в предишното ми участие в изборите, че част и от материалните, и от процесуалните закони следва да се приведе в съответствие със съвременните обществени отношения. Всичко това е в правомощията единствено на законодателната власт, но ВСС трябва да бъде изразител на вижданията на съдебната власт и да е активен в този процес. Изключително важно е при законодателната дейност да се чува мнението на действащите съдии, прокурори, следователи и съдебни служители. Без съмнение е необходима политическа воля за изменение на част от законите, а за някои случаи – и конституционна промяна. Именно тук е функцията на ВСС да проведе обсъждания и да настоява за инициране (чрез МС/Министерството на правосъдието или чрез депутати) на законодателни действия за осъвременяване на материалните закони и изчистване на съдебните процеси от никому ненужния формализъм – всичко в полза на участниците в съдопроизводството. Няма съмнение, че качествено и бързо правосъдие не се прави с остарели, създадени при други обществени, политически и икономически отношения закони.

МЕЖДУНАРОДНА ДЕЙНОСТ

Сътрудничеството на ВСС със съответните органи от страните от ЕС, с тези от Балканския регион – Европейската мрежа на съдебните съвети, Балканската и Евро-средиземноморска мрежа на съдебните съвети и Регионалния съвет за сътрудничество е важен аспект от неговата дейност.

Активното партниране и обмен на опит и идеи, а при необходимост – разумно заимстване на добри практики, е много полезно за дейността на ВСС по оптимизиране на функционирането на българската съдебна система и укрепване на нейната независимост.

ВРЪЗКИ С ОБЩЕСТВЕННОСТТА

Изключително важна задача на новия състав на ВСС е да работи в посока повишаване на имиджа и на кадровия орган и на съдебната система. Няма защо да се заблуждаваме – имиджовата криза е трудно поправима и засяга не само самия ВСС, но и всички органи на съдебната власт.

Съдебната система (в частност съдилищата) не винаги предприема действия за информиране на обществеността за протичащите процеси. Това обаче отваря пространство за навлизане в тази чувствителна за обществото област на некомпетентни и дори недоброжелателни информатори, владеещи най-силното оръжие на дезинформацията – „полуистината“. Затова, ако новият съвет успее да постави на качествено ново ниво публичните връзки, съдебната власт ще получи по-голямо самочувствие за ефективност, по-високо доверие и авторитет сред обществото. Това предполага съвършено нов начин на работа на ВСС – изграждане на отворена, активна медийна политика, която да се провежда във взаимодействие с медиите, гражданите, неправителствените организации и различни общности (пр. на хората в неравностойно положение, на подрастващи, на студенти и др.).

Няма как да не се съобразим с факта, че живеем в медиен свят и много често хората се информират и съставят мнения от социалните мрежи. В тази дейност следва да се отчита и обстоятелството, че социалните медии вече заемат първото място като информационен канал, а традиционните губят част от влиянието си. В тази насока е важно да бъдат актуализирани и унифицирани всички правила, касаещи работата на органите на съдебната власт с обществеността и медиите. Независимо по какви канали, медийното присъствие трябва да е дозирано и да се осъществява при спазване на принципите за откритост и уважение към обществото. В комуникацията с медиите следва да се търси начин за подходящо представяне на специфичната юридическа в който централизирано, на едно място да се намира информацията, като така ще се улесни достъпът и бързината до информационни ресурси. В Планът за кризисен ПР на ВСС, приет с решение на Пленума на ВСС по протокол № 34/29.09.2016 г., са структурирани четири стратегически приоритетни направления за действие: комуникация с магистратската общност и съдебната администрация; комуникация с медиите; комуникация с гражданските и съсловните организации, и комуникация със законодателната и изпълнителната власт. За всяка от дейностите са разписани

очаквани резултати, индикатори за изпълнение и оценка, източник на финансиране, срок, отговорност и партньори. Планът, в който са определени механизмите за успешна комуникация в извънредни и кризисни ситуации е добър, макар и да е необходима неговата актуализация.

За повишаване имиджа на съдебната система в условията на критично ниско доверие и работа в сложна медийна среда мерките са многопосочни и за тях трябва ясни правила и план, по които да се изпълняват. Изграждането и поддържането на доверие изисква целенасочени усилия и постоянство от всеки един представител на съдебната власт при осъществяването на професионалните му задължения. Част от мерките са: провеждане на проактивни комуникационни кампании, активно участие в срещи/семинари/кръгли маси, търсене на обратна връзка и предприемане на мерки по предоставената информация, въвеждане на практиката за постоянно провеждане на срещи със съдиите, актуализиране и продължаване на образователната програма на ВСС „Съдебната власт – информиран избор и гражданско доверие. Отворени съдилища и прокуратури“.

От изключително значение е новият състав Висшият съдебен съвет да спечели отново доверието и подкрепата на магистратската общност чрез прозрачност в действията и почтеност на своите членове, за да бъде отново разпознат като легитимен и представителен орган на съдебната власт.

НАТОВАРЕНОСТ

Един от сериозните проблеми, които стоят за решаване пред пореден състав на ВСС е неравномерната натовареност на съдиите. Най-доброто и трайно решение на този проблем може да се постигне единствено чрез законодателни промени. Позитивен пример за това е въвеждане на електронното заповедно производство с централизирано разпределяне на делата. Тази законова промяна чувствително намали разликите в натовареността на съдиите в районни съдилища. В такава насока следва да се търсят и нови законови решения. Като се използват възможностите на електронното правосъдие, може да се предвиди такъв централизиран подход при разпределението и на други производства, които се разглеждат в закрити заседания (пр. съдебен контрол в досъдебното производство – пр. по чл. 234, ал. 5 и ал. 8 НПК, охранителни производства и др.), селектирани след прецизен анализ и при активно участие на професионалната общност и ВСС. Необходими са и законодателни промени, за да се намали концентрацията на дела в големите съдилища (и най-вече – в софийските) с цел равномерно постъпление към всички. Това обаче зависи от политическата волята на Законодателя.

В рамките на своите правомощия по чл. 30, ал. 2, ал. 7 и 8 от ЗСВ Пленумът на ВСС може да въздейства на натовареността, чрез преразпределение на съдебните райони, разкриването на териториални отделения към съответния районен съд, както и с промяна на броя на съдиите в отделни съдилища. Въпросите по ново райониране и създаване на териториални отделения, неминуемо ще се разгледат при промяната на съдебната карта.

Проблемът с неравномерната натовареност не може да намери цялостно решение посредством увеличаване на съдийски щат в отделни силно натоварени съдилища. Такива щатни корекции са възможни, но те винаги водят да нови проблеми – и с материалната база в съдебните сгради, и със съдебните зали, и с числеността на съдебните служители.

Вариант за въздействие върху високата натовареност в конкретен съд е ефективното използването на съдебните помощници, работата на които по чл. 246а ЗСВ, неминуемо се отразява в посока на облекчаване на фактическата лична натовареност на съдията, повишаването на сročността, а и на качеството на правораздавателната дейност, тъй като съдиите могат да се фокусират в същинската си дейност. Към настоящия момент броят на съдебните помощници не е равномерен разпределен като в някои съдилища е крайно недостатъчен. В тази насока считам, че СК на ВСС може да приеме механизъм за определяне на броя на съдебните помощници в съдилищата, в зависимост от натовареността.

Възможност за намаляване на неравномерната натовареност е и осигуреността с младшите съдии, които след първата година могат да правораздават в районните съдилища, при незаети длъжности, както и при командироване на районни съдии в окръжния съд.

Макар и да е палиативна мярка, ВСС трябва да изработи изцяло нов механизъм за определянето на допълнителните възнаграждения, при който да се отчита (и съответно премира) персоналната натовареност на всеки съдия, а не общата на съответния съд.

Наложително е да се сравнят и уеднаквят методите на отчитане на натовареността чрез Модул „Натовареност“ в Единната информационна система на съдилищата (ЕИСС) и Модул „Изчисляване на натовареността“ на Единна деловодна информационна система (ЕДИС).

СЪДЕБНА АДМИНИСТРАЦИЯ

Съдебната администрация заема много важно място в организационния строеж на съдебната власт. Тя е основата, върху която функционира системата –осъществява логистичното и техническо осигуряване и обслужването на всички участници в съдебния процес. От усилията на

съдебните служители пряко зависи създаването на нормални условия за извършване на правораздавателната дейност в съдилищата. Съдебните служители изпълняват множество функции, които изискват висока степен на професионална подготовка, прецизност, отговорност и познаване на нормативната уредба.

Считам, че широко коментираната съдебна реформа не може да се обезпечи без оптимизиране на структурата и дейностите на съдебната администрация, преодоляване на чувствителните различия в кадровата обезпеченост със съдебни служители в отделните органи, както и постигане на достойно възнаграждение за техния труд. Точно както и магистратите, съдебните служители работят в среда на постоянен стрес и особено в процеса на развиването на електронното правосъдие, изпълняват все повече и по-сложни функции, а заплатите им са неадекватни на отговорностите, които носят и на социално-икономическата обстановка в страната (към момента началното възнаграждение за съдебен секретар/деловодител в районен/окръжен съд е 762 евро). Затова някои съдилища и прокуратури срещат затруднения при намирането на кандидати за съдебни служители, а и за поддържане на работната им мотивация. Ако това се наложи като тенденция, в бъдеще (близо) ще породят сериозни затруднения в нормалното функциониране на органите на съдебната власт в условията на усложняваща се работна среда.

Затова един от приоритетите в работата на новия състав на ВСС е да извърши всеобхватен анализ на структурата и дейностите, които изпълнява съдебната администрация – основните административни звена, видовете длъжности, функциите им, минимално необходимият кадрови ресурс и стандартите за организационно обезпечаване при отчитане на натовареността и спецификата за различните нива в системата. Само на базата на такъв анализ може да се предприемат действия за реформиране на администрацията. Без съмнение този процес следва да се осъществи в тясно партньорство с професионалните организации на съдебните служители – Националното сдружение на съдебните служители (НССС) и Сдружение на администрацията в органите на съдебната власт (САОСВ). И двете основни национално представени структури предлагат идеи за комплексен подход за решаване на проблемите: въвеждане на унифицирани организационни и щатни структури; създаване на единен и функционален класификатор на длъжностите; изграждане на нов механизъм за определяне на възнагражденията; атестиране, основано на резултати и натовареност; усъвършенстване на системата за обучение и кариерно развитие; създаване на механизми за кадрова мобилност и по-ефективно използване на наличния ресурс. Именно мненията на хората които работят в администрацията на съдебната власт трябва да се чуят и вземат като основа при реорганизация на съществуващите структури.

Тези идеи могат да се реализират чрез: изменения в ЗСВ и Правилника за администрацията на съдилищата/прокуратурата, промяна на Класификатора на длъжностите, актуализиране на сегашната методика (приета с решение на Комисия „Съдебна администрация“ на ВСС през 2012 година) и създаване на Единна методика за атестиране.

Ще посоча част от възможните решения за частична оптимизацията на съдебната администрация в краткосрочен план. Към момента в Правилника за администрацията на съдилищата (който се приема с решение на Пленума на ВСС) е предвидена възможност за създаване на обща служба „Връчване на призовки и съдебни книжа“ за окръжен и районен съд, които са в едно населено място (чл. 73, ал. 4 от ПАС). Този модел – чрез създаване на общи звена, може да бъде приложен и изобщо към съдебната администрация (и за общата и за специализираната) на съдилища, намиращи се в едно населено място (който в повечето случаи се помещават и в една обща сграда). Това ще даде възможност освен за съсредоточаване на по-голям човешки ресурс в конкретната административна дейност, така също за незабавно гъвкаво управление на администрацията, чрез пренасочване на част от персонала към органа, където е възникнала необходимост. В крайна сметка – до оптимизиране на числеността на съдебната администрация. Според мен най-логично би било създаване на съвместни звена в общата администрация, свързани с логистичната дейност (стопанисване и управление на съдебното имущество, информационното обслужване и статистика, прес-служба), а в специализираната – една обща служба „Съдебни секретари“. На практика в тези звена се извършва напълно идентична дейност в отделните съдилища, независеща от големината на самия органа и нивото му.

Без създаване на общи структури, при сегашната организация, предвид това, че работодатели на съдебните служители са председателите, следва да се създаде и разпише подробен механизъм за временно командироване на служители (най-вече съдебни секретари) между съдилищата, при възникване на проблем в отделни органи на съдебната власт – особено в малките съдилища където по щат работят 2 – 3 съдебни секретари. Това би дало възможност на председателите на съдилищата бързо да решават текущ кадрови проблем, без да се прибегва до временно назначаване по заместване (или каквото е честата практика – на граждански договор) на нови необучени служители, които трудно се адаптират в работната среда по време на заместването.

От съществено значение, за оперативното ръководство на администрация на съдилищата/прокуратурите, е фигурата на съдебният администратор, който съгласно разпоредбата на чл. 357, ал. 2 от ЗСВ е неин ръководител. Администраторът следва да организира оптимално работещ модел на съдебната администрация, да определя и контролира изпълнението на задълженията на съдебните служители, съобразно типовете длъжностни

характеристики, да изпълнява и организационно-логистични функции. Считам обаче, че в голяма част от съдилищата съдебните администратори изпълняват по-скоро функции на служител-изпълнител, а не на ръководител на администрацията. В тази насока ВСС (в чл. 6, ал. 1 от ПАС) следва ясно да регламентира, че съдебният администратор в изпълнение на функциите си издава писмени разпореждания, които са задължителни за съдебните служители. За да не „измества“ административния ръководител, трябва да има предпазен механизъм, при който той да може служебно да отменя разпорежданията на съдебния администратор. Администраторът има много важни правомощия и ако реално започне пълноценно и самостоятелно да ръководи администрацията с писмени разпореждания, би облекчил работата на административния ръководител, и би повишил важността и авторитета на тази длъжност.

При това положение, вариант за определяне на справедливи възнаграждения на служителите е те да бъдат обвързани със заплатата на съдебния администратор – процент от нея. В чл. 348 от ЗСВ е предвидено, че съдебният служител има право на основно месечно възнаграждение, определено за заеманата длъжност, в размер до 80 на сто от възнаграждението на съдебния администратор. В тази насока САОСВ предлагат (идея, която според мен следва сериозно да се обсъди от новия ВСС) на базата на заплатата на съдебния администратор на окръжно ниво да се изгради процентно съотношение за заплатите на всички служители, като този подход би осигурил предвидимост и справедливост във възнагражденията им.

В обобщение ще посоча основните насоки за реформиране на администрацията, като вземам предвид предложенията на НССС и САОСВ

- Въвеждане на унифицирани организационни и щатни структури;
 - Създаването на единен и функционален класификатор на длъжностите;
 - Изграждането на нов механизъм за определяне на възнагражденията;
 - Атестиране, основано на резултати и натовареност;
 - Усъвършенстване на системата за обучение и кариерно развитие;
 - Създаване на механизми за кадрова мобилност (командироване)
- и по-ефективно използване на наличния ресурс.

ЕЛЕКТРОННО ПРАВОСЪДИЕ

За всички нас е ясно, че бъдещето е в електронното правосъдие, което ще улесни достъпа на страните, ще даде възможност за дистанционна работа на съдиите и служителите, ще подобри администрирането на делата и

ще предостави необходимите статистически данни за навременен и адекватен анализ на натовареността. Каквато и реформа в съдебната система да бъде предприета, тя няма как да се случи без електронното правосъдие. Затова сред основните приоритети на новия състав на ВСС трябва да е усъвършенстване на функциониране на електронното правосъдие, което да следва процесите на масова цифровизация на съвременното общество. Тази задача може да се изпълни само чрез пълна дигитализация на всички процеси и на документи, които се създават и ползват от съдебната система. В момента се ползват две системи – Единна информационна система на съдилищата (ЕИСС) в общите съдилища и ВКС Единна деловодна информационна система (ЕДИС) – в административните съдилища и ВАС. Тези системи, въпреки известни проблеми при експлоатацията им, обезпечават добро информационно осигуряване на съдилищата.

Сегашният състав на ВСС и специално СК положи необходимите усилия, за отстраняване на недостатъците на ЕИСС. Създадената постоянна работна група, комуникира активно с Информационно обслужване и участва в намирането на решение за конкретните проблеми. В ЕИСС се внедриха Модул за централизирано разпределение и електронна обработка на заповедни дела и Модул за съдебна медиация.

От изключителна важност за ефективността на електронното правосъдие е свързаността на ЕИСС и ЕДИС, с Единния портал за електронно правосъдие (ЕПЕП). ЕПЕП събира всички електронни услуги, свързани с правосъдната система като електронни съдебни дела, актове, подаване на заявления по реда на чл. 410 от ГПК, електронни разплащания през виртуален POS терминал, преглед на ел. партии на изпълнителен лист, електронни услуги за инициране на съдебно производство, подаване на документи по образувани дела. Порталът осигурява на страни в съдебни производства, да извършват процесуални действия в електронна форма, чрез използването на платформата Системата за сигурно електронно връчване (ССЕВ) на Държавната агенция „Електронно управление“, като заместител на хартиения обмен.

Към настоящия момент ЕИСС и ЕДИС функционират като самостоятелни информационни системи. Въпреки съществуващата интеграция между тях, както и връзката на двете системи с ЕПЕП, следва да продължи развитието на тяхната оперативна съвместимост с цел постигане на пълен и надежден двупосочен автоматизиран обмен на данни и електронни документи. Движението на електронните дела и съдържащите се в тях данни между съдилища, работещи с различни деловодни системи следва да се осъществява без необходимост от повторно въвеждане на информация или извършване на допълнителни ръчни действия от съдебните служители. Връзката между системите е особено необходимо при осъществяване на

инстанционния контрол, при разглеждане на административно-наказателните дела от районния и съответния административен съд.

Постигането на пълна интеграция между ЕИСС, ЕДИС и ЕПЕП следва да бъде част от последователното изграждане на единна електронна среда в съдебната система като същевременно се осигурят надеждност, проследимост и сигурност на обменяната информация. Това би намалило административната натовареност, риска от технически грешки и дублиране на дейности.

По отношение на киберсигурността считам, че за успешното внедряване на централизирани решения е необходимо задълбочено предварително планиране, поетапно въвеждане и постоянна обратна връзка с потребителите – органите на съдебната власт. Следва решенията в тази област да гарантират едновременно висока степен на защита и безпроблемно функциониране на информационните системи, без да се създават предпоставки за затрудняване на правораздавателната дейност.

Опитът за внедряването на платформата Trellix откри редица практически предизвикателства – проблеми със съвместимостта с използвания специализиран софтуер, повишено натоварване на компютърните системи, затруднения в ежедневната работа на ползвателите и необходимост от значителен допълнителен технически ресурс за поддръжка. За въвеждането на подобни решения от ВСС (за Trellix – СК на ВСС) следваше да извърши задълбочен анализ на съществуващата IT инфраструктура, пилотно внедряване в представителни органи на съдебната власт и оценка на въздействието върху работните процеси.

Затова считам, че в бъдеще следва да се прилага модел на централизирано управление, основан на предварително тестване, ясни технически критерии, активно участие на IT специалистите от съдебната система и ефективна координация между ВСС, органите на съдебната власт и изпълнителите. Само по този начин могат да бъдат постигнати устойчиви резултати в областта на цифровизацията и киберсигурността, при съхраняване на ефективността и непрекъсваемостта на съдебната дейност.

СЪДЕБНАТА КАРТА

Промяната на съдебната карта е изключително чувствителен въпрос, който безспорно, рано или късно, трябва да намери своето решение. По проект „Създаване на модел за оптимизация на съдебната карта на българските съдилища и прокуратури и разработване на Единна информационна система на съдилищата“ по Оперативна програма „Добро управление 2014 – 2020 г.“ се предложиха четири модела за реформа на съдилищата. Въпреки действията на сегашния състав на ВСС, тази тема остана

отворена и реструктурирането на организацията на работата на съдилищата – предстояща. Затова считам, че работата по оптимизация на съдебната карта следва да е основен приоритет в дейността на ВСС.

Според Работната група по качеството на правосъдието на Европейската комисия за ефикасност на правосъдието (CEPEJ-GT-QUAL), в процеса на промяната на съдебната карта следва да се съобразяват множество фактори: достъп до правосъдие от гледна точка на близостта на гражданите до съдилищата; минимална големина на съдилищата, така че да може да се осигури наличие на различни компетенции и функции; оптимизиране и намаляване на разходите; максимизиране на качеството и адекватно изпълнение на предоставяната услуга. Към демографското развитие и неравномерното разпределение на човешките ресурси в страната следва да се добави и увеличеното търсене на специфични познания, поради нарастващата сложност на правото и бизнеса. Затова в днешно време е необходимо съдилищата да не се разглеждат като отделни единици, а като взаимно свързани точки – класическа мрежа, за оптимална доставка на услуги, където са необходими и които отговарят на нуждите на гражданите.

Реформирането на картата винаги се влияе от неустойчиви икономически, географски и демографски фактори, от вътрешнополитически решения (пр. – ново административно деление на страната) и от външнополитическата обстановка (глобални и регионални конфликти, икономически и бежански кризи, миграция). Всички действия по промяна на „съдебната карта“ следва да се извършват само във взаимодействие и синхронизиране на вижданията на всички власти, на професионалните юридически гилдии, на представители на обществеността, както и на академичните среди, ерго – на цялото общество. И тук е водещата роля на ВСС да се инициира и проведе тази дискусия, за да може да се постигне трайно и приемливо решение по съдебната карта. Така също, при участието си в обсъждането на идеи за законодателните промени, ВСС следва да настоява за такива промени, които биха намалили неравномерната натовареност между съдите от отделните съдилища.

В правителствената Програма за управление на Република България 2026 г. – 2030 г., Приоритет 2.6. Мерки 1. „Реформа на съдебната карта“ е предвидено „закриването или преобразуването на органи на съдебна власт с цел по-добра ефективност, запазен реален достъп до правосъдие, включително чрез териториални отделения, мобилни услуги и електронен достъп“.

Поддържам изложеното от мен при предното ми участие в процедурата за избор на членове на ВСС, че цялостно закриване на съдилища е възможно най-лошото решение на проблема. Това, освен че няма да доведе до значими икономии на средства и повишаване на качеството, бързината и

достъпа до правосъдие, ще промени негативно много лични съдби на съдии и съдебни служители.

Обособяването на малки съдилища в териториални отделения на по-големи съдилища (вероятно в областните центрове) безспорно ще доведе до значително редуциране на броя на председателите на районните съдилища в страната като цяло, решаване на проблема с „вечните“ и.ф. председатели, намаляване на числеността на общата администрация (административни секретари, счетоводители и др. длъжности). При реализирането на такава реформа следва много внимателно да се обсъди организацията на работа и правораздаване на съдиите в ТО, които вече ще са в щата на големия районен съд – дали ще работят в ТО или ще пътуват там за открити заседания, ще участват ли в общото разпределение на съда и други специфики, които не са присъщи за ТО на районните прокуратури. В такава насока неминуемо ще възникне и въпросът, как ще се процедира с районните съдилища от района на София – на кой районен съд те ще са ТО. Ако това е Софийският районен съд, неговото функциониране и управление допълнително ще се усложни от създаването на такава мега-структура. Подобен проблем ще се появи и при евентуално преформатиране в ТО на големите РС извън областен център (РС Асеновград, РС Казанлък, РС Дупница, РС Горна Оряховица и други).

Какъвто и път за оптимизация на съдебната карта да се поеме, действията трябва да са комбинирани с бързи стъпки за ускоряване на съдебните процедури и облекчаване на гражданите и ЮЛ (вкл. и финансово) при участие в тях, както и намаляване на неравномерната натовареност. Възможно решение е пълна дигитализация и дистанционност на процесите – събития, които рано или късно ще бъдат възприети за всички процедури. В тази насока трябва да се организират във всички съдилища оборудвани помещения (зали) – комуникационни центрове, които да предоставят възможност за дистанционно участие на страни, на преводачи и вещи лица в открито съдебно заседание, без да се явяват в конкретния съд, независимо къде се намират на територията на страната. Разбира се, това следва да бъде законодателно уредено.

НЕЗАВИСИМОСТ

Независимостта на съдебната система е основна характеристика на всяка демокрация. Тя има три аспекта: на отделния съдия, на отделните съдилища, на системата на съдилищата. Отстояване на независимостта на съдебната власт е едно от основните задължения на ВСС. Към момента съществуват „Стандарти за независимостта на съдебната власт“, приети с решение на СК на ВСС по протокол № 31/23.10.2018 г., в които са установени основните рискове за независимостта на съдебната власт и изготвения в

изпълнение на решение на СК на ВСС по протокол № 7/25.02.2020 г. „Механизъм за действие на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет в случаи на засягане на независимостта и/или опит за оказване на натиск върху съдиите и съда“. Считам, че тези документи са много добре разписани и следва стриктно да се спазват от ВСС, в случай на опит или засягане на независимостта на конкретен магистрат, органи или на съдебната власт като цял.

Тук следва се отчете и усилието на Министерството на правосъдието, което публикува „Концепция за създаване на институционален механизъм за защита и подкрепа на магистрати, подложени на натиск, заплахи или друга форма на неправомерна намеса във връзка с упражняването на техните функции“. Струва си да се отбележи, че правилно в нея се подчертава, че натискът върху съдии, прокурори и следователи не се изчерпва с преки заплахи или опити за влияние по конкретни дела, а може да се проявява чрез очернящи медийни кампании, институционален тормоз, злоупотреба с дисциплинарни и наказателноправни механизми, необосновани проверки, публично делегитимиране, онлайн агресия и други форми на въздействие. Именно за пресичане на такива действия следва да се концентрират и усилията на новия състав на ВСС.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

В заключение ще посоча, че тази концепция в никакъв случай не е изчерпателна и вероятно идеите в нея до голяма степен съвпадат с тези на повечето кандидати за членове на Съвета. Това е обяснимо, защото проблемите стоят пред всички нас и нееднократно са били обсъждани в системата. Затова тук съм представил накратко своите виждания по отделните аспекти от дейността на ВСС, като съм акцентирал върху осъществими според мен мерки, реализирането на които би имало позитивен ефект в работата на съдебната власт и нейния публичен образ.

Висшият съдебен съвет е колективен орган и не е възможно неговото функциониране единствено с действия и усилия на отделни членове. Затова поддържам убеждението си, което изложих при предходното ми участие в процедурата по избор, че е изключително важно, след избирането на членовете на ВСС – и от Пленума, и от СК, и след конституиране на постоянните комисии по ресори, да се извърши анализ на всички концепции на кандидати (избрани и неизбрани). След такъв анализ и консолидация около разумните идеи, може да се състави Стратегическа програма за дейността на пленума, както и програма на СК и всяка комисия, с ясно дефинирани цели, които да се следват и изпълнят в сроковете в определения времеви период до края на мандата на ВСС.

Така също намирам за уместно всяка година ВСС да прави отчет за изпълнението на програмите на комисиите си, в който да посочва осъщественото, причините за неизпълнение на цели и мерките, които се предвиждат. Такъв отчет следва да се представи на национално съвещание, с участие на представители на всички апелативни райони, на което ВСС да запознава участниците и с Обобщения доклад за дейността си и тази на органите на съдебната власт, който по закон представя ежегодно на Народното събрание.

Основната мисия на съдебната власт е да гарантира върховенството на закона. Това ще обуславя усилията ми, ако бъда избран за член на Висшия съдебен съвет, този орган да работи при спазване на принципите на законност, независимост, съразмерност, истинност, равенство, самостоятелност, безпристрастност, бързина, достъпност, публичност, прозрачност, последователност и предвидимост – така, както е разписано в чл. 2, ал. 2 от Правилника за организация на дейността на Висшия съдебен съвет и на неговата администрация. Личните ми приоритети в работата ще бъдат свързани с въвеждане на нов начин на формиране на възнагражденията на магистратите с недопускане на поредно „разтваряне на ножицата“ между различните нива, своевременно провеждане на конкурсите за повишаване при пределно ясни правила, осигуряване на адекватно заплащане на труда на съдебната администрация.

15.09.2026 г.

ИЗГОТВИЛ: _____
(Васил Петков)

418/15.09 26

**РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД**

Кадрова справка

Лични данни за лицето (име, презиме, фамилия,)	ВАСИЛ МАРИНОВ ПЕТКОВ
Дата и място на раждане:	
ЕГН	
Телефон, e-mail	
Орган на съдебната власт	Военно-апелативен съд
Длъжност:	Съдия
Учебно заведение / № и дата на диплом за завършено висше юридическо образование; - образователна степен:	Бургаски свободен университет Серия А №1 рег. № от .1997 г. магистър
№ и дата на удостоверение за придобита юридическа правоспособност:	№ от 21.03.2002 г. - Министерство на Правосъдието - София
Юридически стаж по чл. 164 от ЗСВ:	Общо: 24 г. 00 м. 11 д. (към 02.09.2026 г.)
- в орган на съдебната власт	22 г. 07 м. 11 д.

1000 София, бул. „Витоша“ № 2, Съдебна палата

тел.: 02/92-19-617, факс: 02/980-99-98, www.voas.justice.bg

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД

(конкретизира се всяка заемана длъжност и периода на заемането ѝ в съответния орган на съдебната власт) - извън органите на съдебната власт	Районна прокуратура Котел - мл. прокурор 19.01.2004 г. - 17.04.2005 г. - 1 г. 2 м. 28 д. Районен съд-Ямбол - районен съдия 18.04.2005 г. - 30.11.2009 г. - 4 г. 7 м. 12 д. Районен съд – Ямбол – Административен ръководител - Председател 01.12.2009 г. - 06.08.2014 г. - 4 г. 8 м. 6 д. Окръжен съд – Ямбол – Административен ръководител - Председател 07.08.2014 г. - 09.07.2024 г. - 09 г. 11 м. 02 д. Военно-апелативен съд – съдия 09.07.2024 г. – 02.09.2026 г. – 02 г. 01 м. 23 д. 1 г. 5 м. 0 д. Военно под. 26030 Безмер - гл.юрисконсулт 01.04.2002 г. - 01.06.2003 г. - 1 г. 2 м. 0 д. Военно под. 26030 Безмер - гл.юрисконсулт 17.06.2003 г. - 16.09.2003 г. - 0 г. 3 м. 0 д.
Допълнителни квалификации и специализации	- Основи на европейското право - НИП. - Съдебна практика на Съда на Европейските общности - НИП. - Учебен курс за ръководителите на съдебната система - НИП. - Разглеждане на делото в отсъствие на обвиняемия. Практически проблеми по прилагането на НК и НПК. Последни изменения в НПК - НИП. - Работа с медиите на административни ръководители - ПРСС. - Актуални въпроси, свързани с приложението на

1000 София, бул. „Витоша“ № 2, Съдебна палата

тел.: 02/92-19-617, факс: 02/980-99-98, www.voas.justice.bg

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД

НПК - НИП.

- Прилагане на закона за административните нарушения и наказания - НИП.
- Учебен курс за ръководителите на съдебната система - лекции по управление на бюджет, обществени поръчки, управление на човешките ресурси, класифицирана информация, СРС – НИП.
- Административен капацитет - процедура за подобряване на процеса на управление на човешките ресурси в съдилищата и повишаване на квалификацията на съдии, съд.помощници, административни ръководители и съдебни администратори - ОПАК.
- Разследване на корупцията в съдебната система и антикорупционни мерки - НИП.
- Работа с медиите на Административни ръководители "Говорители на съдилища" - ВСС.
- Актуални въпроси, свързани с приложението на НПК - НИП.
- Практически проблеми, свързани с приложението на чл.250а-251а от Закона за електронните съобщения - Форум на съдилищата в България.
- Електронно правосъдие - презентация "Заповедни производства - изменения по Закона за съдебната власт"-ВСС.
- Усъвършенстване на работния процес в съда - Фондация "Америка за България" - ПРСС
- Проблеми свързани с натовареността - ВСС.
- Правосъдието близо да хората - ВСС.
- Прилагане на закона на административните нарушения и наказания - НИП.
- Публична комуникация - ВСС.
- Въвеждане в реална експлоатация на обмен на данни между инф. системи на съдилищата и ядрото на ЕИСПП - ВСС.
- Правосъдието близо до хората - ВКС.

1000 София, бул. „Витоша“ № 2, Съдебна палата

тел.: 02/92-19-617, факс: 02/980-99-98, www.voas.justice.bg

**РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД**

- Медитацията в Европа и България - успех чрез информираност или чрез норма - ВСС.
- Закон за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси - ВСС.
- Добри практики в държави членки на съвета на Европа в областта на електронното призоваване и анализ на законодателството им тази сфера - Норвежки финансов механизъм - НИП.
- Разработване на комуникационна стратегия на съдебната власт - ВСС.
- Проблемите в съдебния контрол при използването на СРС - комисия "Професионална квалификация и информационни технологии и статистика" към ВСС - НИП.
- Форум на съдилищата - НИП.
- Втори шанс за децата, пристъпили закона - Министерство на правосъдието.
- Съдебни програми за медиация - опита на САЩ и следващи стъпки в България - Център за разрешаване на спорове.
- Защита на потребителите. Колективни искове по ГПК. Неравноправни клаузи в договорите - НИП.
- СРС - разрешение, използване, контрол - НИП.
- Правосъдие, медийни послания, регулация - НИП.
- Изменения и допълнения на НПК.
- Актуални промени в НПК.
- Актуални положения в защита на личните данни в светлината на общият Регламент относно защита на данните.
- Процесуални и материални въпроси по делата за контрабанда.
- Доразвитие и централизиране на портала в сектор "Правосъдие" за достъп на граждани до информация, е-услуги и е-правосъдие.
- Пътно- транспортни произшествия.
- Качествено професионално обучение за

1000 София, бул. „Витоша“ № 2, Съдебна палата

тел.: 02/92-19-617, факс: 02/980-99-98, www.voas.justice.bg

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД

	повишаване ефективността на правосъдието – НИП. - Информационни технологии в контекста на разследването по дела за компютърни престъпления - НИП. - кръгла маса „Електронното правосъдие в България“ - работна среща на органите по чл.15 от ЗСРС - конференция на тема „Върховенството на закона и конституционната идентичност на Европейския съюз“ - работна среща на тема“Проблемите с подсъдността и разследването на делата с предмет незаконно преминаване на границата“ - завършено текущо тематично обучение по защита на класифицираната информация.
Повишаване на място в ранг и заплата (последен ранг - решение на ВСС)	Протокол № 37 от 26 септември 2017 г. – "Съдия ВКС и ВАС" и възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС.
Дата, място и резултати от предходните атестации	Протокол № 37 от 11 ноември 2019 г. от заседание на ВСС -извънредна атестация. Комплексна оценка от атестирането "МНОГО ДОБРА".
Други	Връчена Грамота със служебна благодарност от ВСС за проявен висок професионализъм, компетентност при осъществяване на Образователна програма "Съдебната власт - информиран избор и гражданско доверие. Отворени съдилища и прокуратури" и принос за отличаването на ВСС със специалната награда на журито за 2017 г. в конкурса "Кристални везни на правосъдието" на Съвета на Европа. Със заповед № А-172/27.06.2024 г. на

1000 София, бул. „Витоша“ № 2, Съдебна палата

тел.: 02/92-19-617, факс: 02/980-99-98, www.voas.justice.bg

**РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД**

	административния ръководител – председател на Военно-апелативния съд съдия Васил Петков е приет на военна служба и му е присвоено военно звание „майор“. Със заповед № А-38/04.02.2025 г. на административния ръководител – председател на Военно-апелативния съд съдия Васил Петков е му е присвоено военно звание „подполковник“.
--	---

**И.Ф. АДМИНИСТРАТИВЕН
РЪКОВОДИТЕЛ – ПРЕДСЕДАТЕЛ
НА ВОЕННО-АПЕЛАТИВНИЯ СЪД
ЛИДИЯ ЕВЛОГИЕВА**

Изготвил:

– съдебен секретар

Отп. в 2 екз., 15.09.2026 г.

1000 София, бул. „Витоша“ № 2, Съдебна палата

тел.: 02/92-19-617, факс: 02/980-99-98, www.voas.justice.bg

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД

Изх. № 417.....
Дата 15.09.2026

СЛУЖЕБНА БЕЛЕЖКА

Настоящата се издава от Военно-апелативния съд в уверение, че към 02.09.2026 г., **ВАСИЛ МАРИНОВ ПЕТКОВ** – съдия във Военно-апелативния съд, има:

1. Общ юридически стаж на осн. чл. 164 от ЗСВ – **24 г. 00 м. 11 д.**
2. Прослужено време на заеманата длъжност на осн. чл. 191, ал. 1. от ЗСВ - **02 г. 01 м. 23 д.**
3. Стаж в съответната система на органите на съдебната власт, на осн. чл. 191а, ал. 1, изр. 2-ро и чл. 192, ал. 1, изр. 2-ро от ЗСВ – **22 г. 07 м. 11 д.**

**И.Ф. АДМИНИСТРАТИВЕН
РЪКОВОДИТЕЛ – ПРЕДСЕДАТЕЛ
НА
ВОЕННО-АПЕЛАТИВНИЯ СЪД
ЛИДИЯ ЕВЛОГИЕВА**

15.09.2026 г.

1000 София, бул. „Витоша“ № 2, Съдебна палата

тел.: 02/92-19-617, факс: 02/980-99-98, www.voas.justice.bg

ДЕКЛАРАЦИЯ

по чл. 18, ал. 1 от ЗСВ

Подписаният Васил Маринов Петков **ДЕКЛАРИРАМ**, че:

1. Не съм народен представител, кмет или общински съветник;
2. Не заемам длъжност в други държавни или общински органи;
3. Не упражнявам търговска дейност и не съм съдружник, управител и не участвам в надзорни, управителни съвети или съвети на директорите или в контролни органи на търговски дружества, кооперации или юридически лица с нестопанска цел, които осъществяват стопанска дейност с изключение на тези на професионалните сдружения на съдии, прокурори и следователи;
4. Не получавам възнаграждение за извършване на дейност по договор или по служебно правоотношение с държавна или обществена организация, търговско дружество, кооперация, юридическо лице с нестопанска цел, физическо лице или едноличен търговец, с изключение на научна и преподавателска дейност или за упражняване на авторски права както и за участие в международни проекти и проекти, финансирани от Европейския съюз;
5. Не упражнявам свободна професия или друга платена професионална дейност;
6. Не членувам в политически партии или коалиции, в организации с политически цели, не извършвам политическа дейност, както и не членувам в организации и не извършвам дейности, които засягат независимостта ми;
7. Не членувам в синдикални организации извън системата на съдебната власт;
8. Не съм осъждан за извършено престъпление, независимо от реабилитацията, както и не съм освобождаван от наказателна отговорност за умишлено престъпление;
9. Не съм съпруг, роднина по права линия, по съребрена линия до четвърта степен или по сватовство – до трета степен включително или във фактическо съпружеско съжителство с друг член на Висшия съдебен съвет, с административен ръководител на орган на съдебната власт, назначен от съответната колегия, на която е член или с министъра на правосъдието;
10. Не съм дисциплинарно освободен от длъжност избран член на Висшия съдебен съвет;

11. Не съм лице, спрямо което е установен конфликт на интереси с влязло в сила решение по-малко от една година преди избора;

12. Не съм лице, което през периода на предходния мандат на изборните членове на Висшия съдебен съвет е било председател на Върховния касационен съд, председател на Върховния административен съд или главен прокурор;

13. Не съм лице, което през последните две години е изпълнявало функциите на председател на Върховния административен съд, председател на Върховния касационен съд или на главен прокурор за 6 или повече месеца, без значение дали е имало прекъсване в изпълнението на функциите.

15.09.2026 г.

ДЕКЛАРАТОР:

(Васил Петков)

ОБРАЗЕЦЪТ НА ДЕКЛАРАЦИЯ Е УТВЪРДЕН ОТ

МИНИСТЪРА НА ПРАВОСЪДИЕТО СЪС ЗАПОВЕД № ЛС-04-394/21.07.2026 г.

ДЕКЛАРАЦИЯ

ЗА ИМОТНОТО СЪСТОЯНИЕ, ПРОИЗХОДА НА СРЕДСТВАТА ЗА ПРИДОБИВАНЕ НА ИМУЩЕСТВОТО И ЗА НАЛИЧИЕТО НА ЧАСТЕН ИНТЕРЕС

На Васил Маринов Петков

/име, презиме, фамилия/

на длъжност: съдия във Военно-апелативен съд

кандидат за член на ВСС от състава на съдиите

ДЕКЛАРИРАМ

към 15.09.2026 г. – датата на участието ми в процедурата за избор за заемане на длъжност член ВСС следното имотно състояние, произхода на средствата за придобиване на същото за мен, съпруга/та ми или на лицето, с които се намирам във фактическо съжителство на съпружески начала, и на ненавършилите пълнолетие деца, и следните интереси:

Данни за декларатора:

/Данните от колона 2 не се публикуват/

1	2
Васил Маринов Петков /Име - собствено, бащино, фамилно/	ЕГН: [REDACTED]
Военно-апелативен съд /месторабота/	Л. К. № [REDACTED] Изд. от [REDACTED]
съдия във Военно-апелативен съд /длъжност/	Постоянен адрес: [REDACTED] Телефон: [REDACTED]

Данни за съпруга/та и за лицата, с които се намират във фактическо съжителство на съпружески начала:

Гражданство:

българско

/Данните от колона 2 не се публикуват/

1	2
[REDACTED] /Име - собствено, бащино, фамилно/	ЕГН: [REDACTED]

Декларирам, че:

- съм във фактическа раздяла:
- не живея заедно със съпруга /та/ си и нямаме общо домакинство:
и няма да декларирам неговото/нейното имущество и доходи на основание чл. 63, ал. 5 от ЗПКс/ЗПД
- фактическо съжителство на съпружески начала:

Данни за ненавършилите пълнолетие деца:

/Данните от колона 2 не се публикуват/

№	/Име - собствено, бащино, фамилно/	ЕГН	Гражданство
1	1	2	3
1.			
2.			
3.			

Декларирам, че:

- не упражнявам родителски права по отношение на ненавършилите пълнолетие деца:

--

Декларатор.

/подпис/

Васил Петков

Име на декларатора /собствено, бащино, фамилно/	Васил Маринов Петков
--	----------------------

I. Недвижимо имущество

1. Право на собственост и ограничени вещни права:

Нямам нищо за деклариране.

Таблица № 1

Ном. по ред	Вид на имота /правото/	Местонахождение	Община	Площ /кв.м./	Разгъната застроена площ /кв.м./	Година на придо- биване	Собственик			Цена на придобиване /евро/	Правно основание за придобиване	Произход на средствата
							Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
	къща	Ямбол	Ямбол	61	61	1998	Васил Маринов Петков		1/4		наследство	
	дворно място	Ямбол	Ямбол	128		1998	Васил Маринов Петков		1/4		наследство	
	апартамент	София	София-град (Столична)	72	72	2017	Васил Маринов Петков		СИО	64000	покупко-продажба	заем и собствени средства
	апартамент	София	София-град (Столична)	42	42	2025	Васил Маринов Петков		СИО	120000	покупко-продажба	заем и собствени средства

1.а. Земеделски земи и гори:

Нямам нищо за деклариране.

Таблица № 1.1

Ном. по ред	Вид на имота /правото/	Местонахождение	Община	Площ /декара/	Разгъната застроена площ /кв.м./	Година на придо- биване	Собственик			Цена на придобиване /евро/	Правно основание за придобиване	Произход на средствата
							Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
	земеделска земя	с.Саранско	Стралджа	51		2019			1/3		наследство	

1.б. Чуждо недвижимо имущество:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 1.2

Ном. по ред	Вид на имота /правото/	Местонахождение	Община	Площ /декара/	Разгъната застроена площ /кв.м./	Година на сключване на договора	Ползвател			Цена по договор /евро/	Правно основание за ползване	Произход на средствата
							Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

2. Прехвърляне на имоти през предходната година:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 2

Ном. по ред	Вид на имота	Местонахождение	Община	Площ кв. м. /декара/	Разгъната застроена площ /кв.м./	Прехвърлител			Цена на сделката /евро/	Правно основание за отчуждаване на имота
						Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

Декларатор:

/подпис/

Васил Петков

Име на декларатора /собствено, бащино, фамилно/	Васил Маринов Петков
--	----------------------

II. Моторни сухопътни, водни и въздухоплавателни превозни средства, както и други превозни средства, които подлежат на регистрация по закон

1. Моторни сухопътни превозни средства:					Нямам нищо за деклариране.			Таблица № 3	
Ном. по ред	Вид на превозното средство	Марка на превозното средство	Цена на придобиване /евро/	Година на придобиване	Собственик			Правно основание за придобиване	Произход на средствата
					Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	лек автомобил	Рено Каптур	23312	2023	Васил Маринов Петков			договор за лизинг	лизинг и собствени средства
	лек автомобил	Нисан Микра	2556	2024	Васил Маринов Петков			покупко-продажба	собствени средства

2. Земеделска и горска техника:					Нямам нищо за деклариране.			Таблица № 3.1	
Ном. по ред	Вид на земеделската или горската техника	Марка на техниката	Цена на придобиване /евро/	Година на придобиване	Собственик			Правно основание за придобиване	Произход на средствата
					Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

3. Водни и въздухоплавателни превозни средства:					Нямам нищо за деклариране.			Таблица № 3.2	
Ном. по ред	Вид на превозното средство	Марка на превозното средство	Цена на придобиване /евро/	Година на придобиване	Собственик			Правно основание за придобиване	Произход на средствата
					Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Декларатор:

/подпис/

Васил Петков

Стр. 4-1/

4. Други превозни средства, които подлежат на регистрация по закон: Нямам нищо за деклариране.

☒

Таблица № 3.3

Ном. по ред	Вид на превозното средство	Марка на превозното средство	Цена на придобиване /евро/	Година на придобиване	Собственик			Правно основание за придобиване	Произход на средствата
					Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

5. Чужди моторни сухопътни, водни и въздухоплавателни превозни средства на стойност над 5000 евро:

Нямам нищо за деклариране.

☒

Таблица № 3.4

Ном. по ред	Вид на превозното средство	Марка на превозното средство	Цена по договор /евро/	Година на сключване на договора	Ползвател			Правно основание за ползване	Произход на средствата
					Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

6. Прехвърляне на притежаваните моторни сухопътни, водни и въздухоплавателни превозни средства през предходната година:

Нямам нищо за деклариране.

☒

Таблица № 3.5

Ном. по ред	Вид на превозното средство	Марка на превозното средство	Цена на отчуждаването /евро/	Прехвърлител			Правно основание за отчуждаването
				Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част	
1	2	3	4	5	6	7	8

Декларатор:

/подпис/

Васил Петков

Стр. 4-2/

Име на декларатора /собствено, бащино, фамилно/	Васил Маринов Петков
--	----------------------

III. Парични суми, в т.ч. влогове, банкови сметки и вземания на обща стойност над 5000 евро, включително в чуждестранна валута

1. Парични средства - налични и по банкови влогове /депозити/ - общо над 5000 евро:

1.1. Налични парични средства:

Нямам нищо за деклариране.

Таблица № 4

Ном. по ред	Размер на средствата	Вид на валутата	Равно- стойност в евро	Собственик		Произход на средствата
				Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	
1	2	3	4	5	6	7
	7000	EUR	7000	Васил Маринов Петков		заплата

1.2. Банкови сметки:

Нямам нищо за деклариране.

Таблица № 5

Ном. по ред	Размер на средствата	Вид на валутата	Равно- стойност в евро	Титуляр на влога		В страната	В чужбина	Произход на средствата
				Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН			
1	2	3	4	5	6	7	8	9
	28500	EUR	28500	Васил Маринов Петков		да	не	заплата
	6650	EUR	6650			да	не	заплата

2. Вземания над 5000 евро и платежни инструменти на приносител,
съгласно § 1, т. 7 от ДР на Валутния закон:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 6

Ном. по ред	Вид на вземането	Размер на взема- нето	Вид на валутата	Равно- стойност в евро	Титуляр на вземането		Правно основание за вземането	От местни лица	От чуждестранни лица
					Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Декларатор:

/подпис/

Васил Петков

Стр. 5-1/

3. Задължения на обща стойност над 5000 евро и договорени лихвени проценти по тях:

Нямам нищо за деклариране.

Таблица № 7

Ном. по ред	Вид на задължението	Размер на задълже- нието	Вид на валутата	Равно- стойност в евро	Титуляр на задължението		Правно основание за задължението вкл. договорен лихвен процент	Към банки	Към физически и юридически лица
					Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	жилищен кредит - остатък	20200	EUR	20200	Васил Маринов Петков		ипотечен кредит	ДСК	не
	жилищен кредит - остатък	86500	EUR	86500	Васил Маринов Петков		ипотечен кредит	ДСК	не
	лизинг за автомобил - остатък	5613	EUR	5613	Васил Маринов Петков		лизинг	Интерпийз	не
	кредитна карта	2600	EUR	2600	Васил Маринов Петков		кредитна карта	ДСК	не

Декларатор:

/подпис/

В. Петков

Стр. 5-2/

Име на декларатора /собствено, бащино, фамилно/	Васил Маринов Петков
--	----------------------

IV. Вложения в инвестиционни и пенсионни фондове и еквивалентни форми на спестявания и инвестиции, ако общата им стойност надвишава 5000 евро
 както и налични ценни книги, дялове в дружества с ограничена отговорност и командитни дружества и финансови инструменти по чл. 4 от Закона за пазарите на финансови инструменти

1. Вложения в инвестиционни и пенсионни фондове и еквивалентни форми на спестявания и инвестиции, в това число и криптовалута, ако общата им стойност надвишава 5000 евро

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 8

Ном. по ред	Размер на вложенията	Вид на валутата	Равно-стойност в евро	Титуляр на вложението		В страната	В чужбина	Произход на средствата
				Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН			
1	2	3	4	5	6	7	8	9

2. Ценни книги и фин. инструменти по чл. 4 от Закона за пазарите на фин. инструменти:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 9

Ном. по ред	Вид на ценните книги/финансови инструменти	Брой на ценните книги/фин. инстр.	Поверени на инвест. посредник		Емитент	Цена на придобиването /евро/	Собственик или титуляр на правото		Правно основание за придобиването	Произход на средствата
			Ценни книги/фин. инстр.	и/или пари			Име собствено, бащино, фамилно	ЕГН		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

3. Дялове в дружества с ограничена отговорност и командитни дружества:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 10

Ном. по ред	Вид на имуществото	Размер на дяловото участие	Наименование на дружеството	Седалище	Стойност на дяловото участие	Собственик или титуляр на правото		Правно основание за придобиването	Произход на средствата
						Име собствено, бащино, фамилно	ЕГН		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Декларатор:

/подпис/

Васил Петков

Стр. 6-1/

4. Прехвърляне на дялове в дружества с ограничена отговорност и командитни дружества:

Нямам нищо за деклариране.

☒

Таблица № 11

Ном. по ред	Вид на имуществото	Размер на дяло- вото участие	Наименование на дружеството	Седалище	Цена на отчужда- ването /евро/	Прехвърлител		Правно основание отчуждаване
						Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	
1	2	3	4	5	6	7	8	9

Декларатор:

/подпис/

Васил Петков

Стр. 6-2/

Име на декларатора /собствено, бащино, фамилно/	Васил Маринов Петков
--	----------------------

V. Трудови доходи, получени през предходната календарна година, в това число и на ненавършилите пълнолетие деца.
за заеманата длъжност, получени през предходната календарна година, когато са общо над 5 000 евро.

Доходи извън тези

Нямам нищо за деклариране.

Таблица № 12

Ном. по ред.	Видове доход от:	Размер на дохода	
		На декларатора /евро/	На съпруга/та, лицето при факт. съжителство на съпруг.начала /евро/
1	2	3	4
	I. Облагаем доход от:		
1.	Годишна данъчна основа от трудови доходи	71945	11890
2.	Годишна данъчна основа за доходи от трудови правоотношения, извън тези за заеманата длъжност		393
3.	Годишна данъчна основа за доходи от стопанска дейност като едноличен търговец		
4.	Годишна данъчна основа за доходи от друга стопанска дейност		
5.	Годишна данъчна основа за доходи от наем или друго възмездно предоставяне за ползване на права или имущество		
6.	Годишна данъчна основа за доходи от прехвърляне на права или имущество		
7.	Годишна данъчна основа за доходи от други източници по чл. 35 от ЗДДФЛ		
8.			
9.			
10.			
11.			
12.			
13.			
14.			
15.			
16.			
	II. Други доходи, извън посочените в т. I.		
1.	Доходи от непреработена растителна и животинска продукция от регистрирани земеделски производители и тютюнопроизводители.		
2.			
3.			
4.			
5.			
	III. Всичко:	71945	12283

Декларатор:

/подпис/

Васил Петков

Стр. 7-1/

VI.

1. Дадени обезпечения и направени разходи от или в полза на декларатора, неговия съпруг /съпруга/, лица при фактическо съжителство на съпружески начала или ненавършилите пълнолетие деца с тяхно съгласие:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 13

Ном. по ред	Вид на обезпечението	Размер на обезпечението	Характер на обезпечението			
			От декларатора	В полза на декларатора	От съпруг/а, лица при факт.съжителство на съпружески начала или ненавършили пълн.деца	В полза на съпруг/а, лица при факт.съжителство на съпружески начала или ненавършили пълн.деца
1	2	3	4	5	6	7

Декларатор.

/подпис/

Васил Петков

Стр. 7-2/

Име на декларатора /собствено, бащино, фамилно/	Васил Маринов Петков
--	----------------------

2. Направени разходи от или в полза на декларатора, неговия съпруг /съпруга/, лица при фактическо съжителство на съпружески начала или ненавършилите пълнолетие деца с тяхно съгласие, когато те не са платени със собствени средства, с публични средства или със средства на институцията, в която заемат длъжността:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 14

Ном. по ред.	Вид на разхода	Размер на разхода	Вид на валутата	Равностой- ност в евро	Разходите са направени:			
					В полза на декларатора	За чия сметка е направен разхода	В полза на съпруг/а, лица при факт.съжит. на съпруг.начала или ненавършили пълн.деца	За чия сметка е направен разхода
1	2	3	4	5	6	7	8	9
2.1.	Обучение:							
1.								
2.								
3.								
2.2.	Пътуване извън страната:							
2.2.1.								
2.2.2.								
2.2.3.								
2.2.4.								
2.3.	Други плащания с единична цена над 500 евро:							
2.3.1.								
2.3.2.								
2.3.3.								
2.4.	Разходи за обучение извън случаите по чл. 63, ал. 1, т. 11 от ЗПКсЛЗПД в т.ч. в полза на лицата по чл. 63, ал. 4 от ЗПКсЛЗПД чиято еднократна стойност надхвърля 5000 евро:							
2.4.1.								
2.4.2.								

Васил Петков

Име на декларатора: /собствено, бащино, фамилно/	Васил Маринов Петков
---	----------------------

VII. Участие в търговски дружества, в органи на управление или контрол на търговски дружества, на юридически лица с нестопанска цел или на кооперации, както и извършване на дейност като едноличен търговец към датата на избирането или назначаването и 12 месеца преди датата на избирането или назначаването

1. Към датата на избирането или назначаването на длъжност:

1.1. Имам участие в следните търговски дружества, в граждански дружества, участие в тайни и/или неформални организации и общества:

Нямам нищо за деклариране.		☒	Таблица № 15
Ном по ред	Дружество	Размер на дяловото участие	

1.2. Съм управител или член на орган на управление или контрол на търговски дружества, на юридически лица с нестопанска цел или на кооперации:

Нямам нищо за деклариране.		☒	Таблица № 16
Ном по ред	Дружество	Участие	

1.3. Развивам дейност като едноличен търговец:

Нямам нищо за деклариране.		☒	Таблица № 17
Ном по ред	Наименование на ЕТ	Предмет на дейност	

2. Дванадесет месеца преди датата на избирането или назначаването ми на длъжност:

2.1. Имам участие в следните търговски дружества:

Нямам нищо за деклариране.		☒	Таблица № 18
Ном по ред	Дружество	Размер на дяловото участие	

2.2. Съм управител или член на орган на управление или контрол на търговски дружества, на юридически лица с нестопанска цел или на кооперации:

Нямам нищо за деклариране.		☒	Таблица № 19
Ном по ред	Дружество	Участие	

2.3 Развивам дейност като едноличен търговец:

Нямам нищо за деклариране.		☒	Таблица № 20
Ном по ред	Наименование на ЕТ	Предмет на дейност	
1.			

VIII. Договори с лица, които извършват дейност в области, свързани с вземаните от лицето, заемащо публична длъжност, решения в кръга на неговите правомощия или задължения по служба:

Нямам нищо за деклариране.		☒	Таблица № 21
Ном по ред	Трите имена на лицето, с което е сключен договора	Предмет на договора	

IX. Данни за свързани лица, към дейността на които лицето, заемащо публичната длъжност, има частен интерес:

Нямам нищо за деклариране.		☒	Таблица № 22
Ном по ред	Трите имена на лицето	Област на дейност на свързаните лица	

Дата: 15.09.2026 г.

Декларатор:

/подпис/

Васил Петков

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

БУРГАСКИ СВОБОДЕН УНИВЕРСИТЕТ

Юридически факултет

(наименование на звеното, осъществило подготовката)

/своеручен подпис/

Всякакви изтривания, зачерквания и други поправки в документа са забранени. Поправки могат да се правят само от органите, издали документа.

Варно София

1. Петков

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
БУРГАСКИ СВОБОДЕН УНИВЕРСИТЕТ

ДИПЛОМА

за завършено висше образование

Серия А №

Притежател на тази диплома **Васил Маринов Петков**

роде: г. в гр. ЕГН

обл. ЕГН

БСУ през 1992 г. на основание диплома N 1985

за завършено средно образование, издадена от

Математическа гимназия - гр. Ямбол

и е завършил а пълния курс на обучение през 1996 г. в

Юридически факултет

по първа специалност право

със среден успех от изпитите Мн. добър 4.62

специализация

по втора специалност

със среден успех от изпитите

специализация

и среден успех от Държавните изпити /Дипл. работа/ проект/

по първа специалност Добър 4.00

по втора специалност

С решение на Държавните изпитни комисии от 11.04.1997 г.

и от 19.02.97 г. му /й/ се присъжда квалификация

ЮРИСТ

Ректор на звеното

осъществило подготовката

Васил

Бургас 05.06.1997

Ректор

ДЪРЖАВНИ ИЗПИТИ
Дипломна работа / Дипломен проект

Държавни изпити по първа специалност

1. Гражданско-правни науки	Добър	(4,00)
2. Наказателно-правни науки	Добър	(4,00)
3. Публично-правни науки	Добър	(4,00)
4.	Добър	(4,00)
Общ успех:	Добър	(4,00)

Държавни изпити по втора специалност

1.	с думи	с цифри
2.	с думи	с цифри
3.	с думи	с цифри
4.	с думи	с цифри
Общ успех:	с думи	с цифри

Тема на дипломна работа / проект по първа специалност:

Оценка от защита на дипломна работа / проект по първа специалност:

Тема на дипломна работа / проект по втора специалност:

Оценка от защита на дипломна работа / проект по втора специалност:

Квалификация:

Ръководителят на зването, който осъществило подготовката:

Бургас 05.06.1997г.

РЕПУБЛИКА БЪГАРИЯ

БУРГАСКИ СВОБОДЕН УНИВЕРСИТЕТ

не важи
без диплома

ПРИЛОЖЕНИЕ КЪМ ДИПЛОМА

Серия А №

И-и/жа **ВАСИЛ МАРИНОВ ПЕТКОВ**
роден/а/ г. в гр.
обл. Бургаска, ЕГН
през време на следването си в БСУ, фак. №
ПРИДИЧЕСКИ ФАКУЛТЕТ
първа специалност
втора специалност
е изучавал/а/ и положил/а/ изпити по следните дисциплини:

Учебни дисциплини по утвърдения учебен план
за специалност "Право"

№ Наименование на дисциплините	Оценки с думи и цифри
1. Обща теория на правото	Мн. добър (5)
2. История на българската държава и право	Отличен (6)
3. Римско право	Среден (3)
4. Конституционно право	Мн. добър (5)
5. История на полит. и правни учения	Отличен (6)
6. Учение за държавата	Ххх
7. Сравнително конституционно право	Отличен (6)
8. Теория на международните отношения	Отличен (6)
9. Основи на икономическата наука	Отличен (6)
10. Гражданско право	Мн. добър (5)
11. Администр. право и администр. процес	Добър (4)
12. Екологично право	Мн. добър (5)
13. Финансово право	Среден (3)
14. Семейно и наследствено право	Добър (4)
15. Международно публично право	Добър (4)
16. Вещно право	Мн. добър (5)

Варно с оригинала.

1 В. Петков

17. Облигационно право	Добър (4)
18. Наказателно право	Добър (4)
19. Наказателно-изпълнително право	Мн. добър (5)
20. Право на интелектуал. собственост	Добър (4)
21. Криминология	Отличен (6)
22. Международно частно право	Мн. добър (5)
23. Трудово право	Мн. добър (5)
24. Осигурително право	Мн. добър (5)
25. Търговско право	Добър (4)
26. Наказателно процесуално право	Среден (3)
27. Гражданско процесуално право	Добър (4)
28. Западен език	xxx
29. Специализация "Наказа-	
30. телноправни науки"	Среден (3)
31.	
32.	
33.	
34.	
35.	
36.	
37.	
38.	
39.	
40.	
41.	
42.	
43.	
44.	
45.	
46.	
47.	
48.	
49.	
50.	

Среден успех: МН. ДОБЪР (4.62)...

Г-н/жа/ ВАСИЛ МАРИНОВ ПЕТКОВ
е завършила специалност ПРАВО
специализация

Учебни дисциплини по утвърдения учебен план

32

№	Наименование на дисциплините	Оценки с думи и цифри
1.		
2.		
3.		
4.		
5.		
6.		
7.		
8.		
9.		
10.		
11.		
12.		
13.		
14.		
15.		
16.		
17.		
18.		
19.		
20.		
21.		
22.		
23.		
24.		
25.		
26.		
27.		
28.		
29.		
30.		

Среден успех:

Г-н/жа/
е завършила специалност
специализация

Варна (срзизис)

/В. Петков/

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Удостоверение
за правоспособност

№

на **ВАСИЛ МАРИНОВ ПЕТКОВ**

роден (а) на 19... г. в гр. (с)

..... **ЕГН**

издържал (а) държавния практико-теоретичен

изпит по чл. 165, ал. 2 от Закона за съдебната

власт, съгласно протокол от **01.03.2002г.**

на комисията за провеждането на изпита.

21.03. 02
София, 20... г.

МИНИСТЪРЪТ

Заръч с оригинал

В. Петков /